

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Eylül 2003, Yıl 7 Sayı:103 - Fiyatı: 1,000,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Haydi herkes

görev başına!

- Barış ve demokrasi meşalelerini her yerde yakalım
- Aralık seçimlerini referanduma dönüştürelim

Başyazı

Bizim Yolumuz Belli

Bizler "halkın birliği" dedik. Onlarsa "ayrı duralım" dediler. Bizler "seçim referandumdur" dedik. Onlarsa "milletvekili seçilecek bir seçimdir" dediler. Bizler "Bu rejim, bu statüko değişmelidir. Değiştirmedikçe hiç bir temel sorun değişmez" dedik. Onlar "Bu statüko değişmelidir. Fakat değişmezse mevcut durumu devralıp düzelterek" dediler.

Bu süreç yaşanırken halkın yoğun baskısı sonucu "birlik sürecinden kaçmanın" sıkıntısını ve paniğini yaşadılar.

Bizler rejimin mutlak mağlubiyetini hedefleyenler olarak, mümkün olan "birliği" sağlayabilmek için yine halkın yararına adımlar attık. Rejime ve rejimi ayakta tutanlara karşı izlenecek yol

ve halkın başarısından sonra yapılacaklar konusunda net tavırlar ortaya koyduk. Bunu halkımızın "birlik arzusunu" dikkate alarak gerçekleştirdik. Bunun gereğine de inanarak işbirliğini benimsedik.

İşbirliğinde halkın önüne neler koyduk?

"Seçim sürecinde, seçim aşamasında ve seçim sonrası her türlü iş birliği, güç birliği, eylem birliği ve dayanışma gerçekleştirilecektir."

Ne demek iş birliği, güç birliği, dayanışma? Ne demek ortak eylem birliği?

1 Eylül'deki gibi bir "eylem birliği" mi? Anketlere (son ortaya konan anket) "ince ayar" yaptırarak (anket şirketini tenzih ederiz) bunun yayagasını yaparak mı?

Nedir iş ve güç birliği?

Her yerde sözlü propaganda ile yoğun bir manipülasyon yaratarak bizleri geriletme çabaları mı? "Yarıştı onlar yok. Biz varız" söylemiyle bizlerin önünü keseceklerini sananlar mı?

Biz ekranlarda "barış güçleri kazanacak" derken, onlar "biz birinci parti çıkacağız" demektedirler.

Halk yaşanan süreçte "bizleri ve onları" görmektedir. Eğer halkımıza ortak olarak deklere edilen "güçbirliği" deklarasyonuna ve halka karşı sorumlulukları zerre kadar varsa bu iş ve güç birliğinin somut adımlarını atarlar. Biz hazırız. Ve yine meydanları onbinlerle doldurup, çözüm ve barışı ülkemize taşıyoruz. Bu memleketi bizim yaparız.

**STALİN KOMÜNİZMDİR
■ SSCB'İNDE KAPİTALİZMİN
RESTERASYONU VE MARKSİZMİN
DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ**

■ Sayfa 10'da

**GARANTÖRLÜ
AVRUPALILAR**

Kim bunlar?

Kıbrıslılar!

Annan Anlaşmasının kabulü için beş imzaya gerek var.

■ Sayfa 3'de

ADA FARESİ'NE MESAJ VAR

■ YeniDüzen gazetesinin 'ada faresi' Sosyalist Gerçek'e değişti!

İki hatası var;

■ Sayfa 2'de

KSP Gençlik Birimi Kıbrıs Üniversitesi'ndeki Şenliğe Katıldı

EDON'un üniversite gençlik örgütü Prodiftiki'nin 10 Eylül tarihinde Kıbrıs Üniversitesinde düzenlediği açılış şenliğine KSP Gençlik de bir temsilci ile katıldı. Şenliğin açılış konuşmasını yapan Prodiftiki sekreteri çeşitli konuların yanında örgüt olarak iki toplumlu etkinlikleri desteklediklerini ve Kıbrıslı

Türklerin de bugün aralarında bulunmasından memnun olduklarını da dile getirdi. Sekreter ayrıca Kıbrıs sorununa bir çözüm bulunması için de mücadeleyi sürdüreceklerini vurguladı. Daha sonra konuşma yapan KSP Gençlik temsilcisi Evren Maner sürdürülen mücadelenin ortak

olduğunu, bağımsız, birleşik anti-emperyalist bir Kıbrıs için çalışılması gerektiğini vurguladı. Bunları başarmak için de birlik olunması gerektiğini de belirten KSP temsilcisi konuşmasını dünya işçi sınıfının gücü ile başarılabileceğini vurgulayarak tamamladı.

KIBRIS'TA BİR İLK, ORTAK GENÇLİK DERNEĞİ KURULDU; GARDAŞ

"Birleşik Gençlik Derneği" sloganı ile Rum, Türk, Maronit ve Ermeni Kıbrıslıların biraraya gelerek oluşturdukları ve adını "Gardaş" koydukları yeni bir dernek kuruldu.

23 Nisan tarihinde Denktaş rejiminin geçiş kapılarını açmak zorunda kalması ile gelişen süreçte bir araya gelen ve ortak çalışmalar düzenlemeye başlayan kesimler, halk tarafından talep edilen ortak bir dernek kurma ihtiyacına cevap vermek için çalışmalara başladılar. Bu çalışmaların en güzel örneklerinden bir tanesi de 20 Eylül Cumartesi günü lokal açılışını yapacak olan "Gardaş" gençlik derneğidir. "Gardaş" derneğinin en önemli özelliği, Kıbrıs'ta yaşayan farklı toplumlardan bireylerin ilk kez biraraya gelerek ortak bir gençlik derneği kurmalarıdır.

Kurucuları arasında Kıbrıslı Rum, Kıbrıslı Türk, Maronit ve Ermenilerin bulunduğu "Gardaş", öncelikli hedefini, Kıbrıs'ta yaşayan toplumların "Ortak Bir Vatan" yaratmak için biraraya gelmelerini, birbirlerini tanımaları ve ilişkilerini geliştirmeleri için bir araç olmak olarak belirledi. Dernek çalışmalarına katılan gençler, uzun yıllardır Kıbrıs adasında devam eden bölünmüşlüğü toplumlar arası uzaklaşma ve kopma yarattığını, bu uzaklaşmanın yakınlaşmaya dönüşmesini sağlamak için böyle bir dernek kurma ihtiyacı duyduklarını belirttiler.

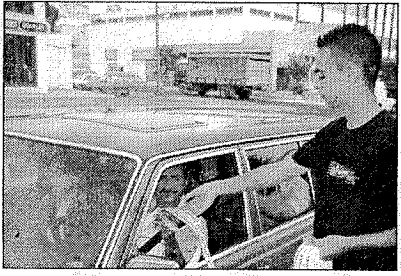
"Gardaş" derneğinde yakın bir zamanda profesyonel öğretmenler tarafından "Rumca" ve "Türkçe" dersler verilmeye başlanacak. Yine maddi koşulların elvermesi durumunda yakın bir gelecekte dernek çatısı altında tahta

oymacılığı, porselen, seramik, resim, müzik gibi el sanatları ve sanat çalışmaları başlatmayı planlayan dernek, 20 Eylül Cumartesi akşamüstü saat 18:00 de bir açılış kokteyli düzenliyor. Dernek binasının hergün saat 10:00-23:00 arası açık olacağı, ayrıca dernek içerisinde buluna kafenin çalışmalarına başladığı belirtildi. Dernek çatısı altında yürütülen her aktivitenin diğer yerlere göre yarı fiyatına gerçekleştirileceğini, amaçlarının kar değil, tüm Kıbrıslıların buluşabileceği bir mekan hazırlamak olduğunu belirttiler.

Dernek binası Lefkoşa'nın güney kesiminde, surlar içindeki İtfaiye binası karşısındaki yol üzerinde bulunuyor.

"Gardaş" derneği için bize verilen irtibat numarası 0533 863 66 60'tır (Yusuf Alkim).

BDH'dan haberler

BDH'NİN BİLDİRİ DAĞITMA EYLEMLERİ SÜRÜYOR

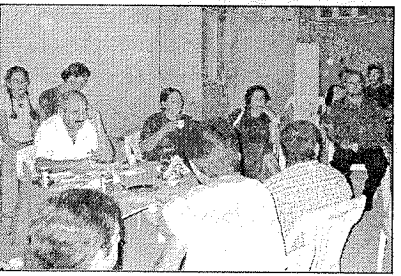
BDH, 8 Eylül Pazartesi akşamı, Değirmenlik'te 11 Eylül gecesi gerçekleştireceği kitle toplantısı için halka davet niteliğinde el bildirileri dağıttı. BDH'nın son zamanlarda hızlanan köy gezilerinin bir ayağı olan Değirmenlik'te dağıtılan bildirilere halk tarafından gösterilen ilgi büyüktü. BDH, tüm Değirmenlik çapında 1000 adet bildiri dağıttı.

Aynı şekilde Göçmenköy'de 1000, Gönyeli'de de 3000 adet bildiri halka dağıtıldı.

Bildiri dağıtımlarının diğer bölgelerde de süreceği bildirildi.

BDH GÖÇMENKÖY'DE

4 Eylül Perşembe gecesi, BDH, Göçmenköy'de bir tanışma ve kaynaşma gecesi düzenledi. Gece, gençlerin müzik dinletisi ile başladı. BDH Lefkoşa

İlçe Başkanı Barış Burcu yaptığı açılış konuşmasında BDH'nın halkın partisi olduğunu, BDH'yı İnönü meydanındaki onbinlerin yarattığını belirtti.

Daha sonra söz alan BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, Aralık'taki seçimin ülkemiz için dönüm noktası olduğunu ve geleceğimizin oylanacağını söyledi.

BDH'nın amacının, İnönü meydanında onbinlerin istediğini gerçekleştirmek olduğunu söyleyerek, "Onbinler, siz, meydanlarda bize birlik olun dediniz, biz de olduk." dedi.

Akıncı, BDH'nın sol bir ittifak olmadığını, halkın birliği olduğunu, araya çizgiyi çekmediklerini, işbirliği gerçekleştirmeye devam edeceklerini, BDH dışındakilerin de aynı hedefte

olduklarını, rakipleri olmadığını, CTP ve ÇABP'nin seçimi kazanarak koalisyon yapacakları yol arkadaşları olduğunu, rakiplerinin UBP, DP, statüko olduğunu söyledi.

Akıncı daha sonra: Denktaş'ın barışın önünde bir barikat haline geldiğini ve halkın bu barikatı söküp atacağını kaydetti.

UBP, DP ve diğer statükocuların adam kayırmalarına, halkın mallarını har vurup harman savurmalarına, gençliğin eğitimi, geleceğini çaldıklarına, partizanlık yaptıklarına da değinen Akıncı, konuşmasını şöyle bitirdi:

Bayrakların, sancakların arkasına saklanmasınlar! Halk kazanacak!"

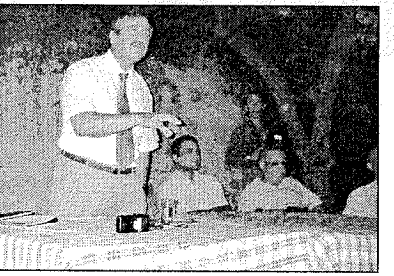
Gece, müzik dinletisi ve sohbetlerle sona ererken, sivil polislerin geceye olan "yoğun katılımları" dikkat çekti.

BDH DEĞİRMENLİKTE

11 Eylül Perşembe akşamı, BDH Değirmenlik'te bir tanışma ve kaynaşma toplantısı düzenledi.

Gecede bir konuşma yapan BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, bu dönemde oylanacak olanın halkın kaderi olduğuna değinerek Annan Planı'na imzalanmadığı taktirde Türk-Yunan ilişkilerinin tekrardan gerginleşeceğini, silahlanmanın hızlanacağını, yeniden ekonomik krizlerin olabileceğini belirtti. Sözlerine;

Biz bir birlikten oluştuğumuz, görüşlerimizi de birleştirdik. Biz, sizlerin oyunu almak için yalan söyleyecek, yalakalık yapacak insanlar değiliz. Şunu anlatmak için geldik. Bu seçim sizin kaderinizdir, bunu da siz belirleyeceksiniz. Annan Planı'nın imzalan-

masının hem Türkiye'nin hem de Kıbrıs Türk halkının çıkarıdır diyerek devam etti.

Barış ve çözüm yanlısı güçlerle imzalanan protokole de değinen Akıncı, bu seçimlerden barış ve demokrasi güçlerinin, özellikle de

BDH'nın zaferle çıkacağını, statükocu partilerle, UBP-DP ile kesinlikle koalisyonla gidilmeyeceğini belirtti.

Gece, Değirmenlik halkının Annan

Planı ve BDH ile ilgili yoğun soruları ve tartışmalarla sona erdi.

ÇÖZÜM VE AB PARTİSİ GENÇLİK KOLLARI'NDAN BARIŞ VE DEMEKRAŞİ HAREKETİ GENÇLİK KOMİTESİNE ZİYARET

12 Eylül Cuma akşamı toplanan gençler, birlikte neler yapabileceklerini ve uyuyan gençliği tekrardan mücadeleye katmak için ne gibi etkinlikler yapılması konusunda görüştüler.

Seçimlere ne kadarda tek liste olarak girilmediyse de bu ülkede barış isteyen herkesin birlikte hareket etmesi gerektiğini vurgulayan gençler, yapacakları organizasyonlarda birlikte olacaklarını ve gençlik özelinde meydanlarda birlikteliği vurguladılar.

Oldukça verimli geçen ziyarette, projelerle tekrar görüşüleceğini de belirten gençler, ülkeleri için ellerinden geleni yapacaklarını belirttiler.

11 Eylül gecesi Mağusa'da BDH'nın dayanışma yemeği gerçekleşti.

Geniş bir katılımın olduğu gecede BDH başkanı Mustafa Akıncı, yanında BDH'yı oluşturan parti temsilcileri yanında KSP eski genel sekreteri Mehmet Süleymanoğlu da vardı.

Birlik mücadelesi ve Dayanışma mesajının verildiği gecede Acar Akalın'ın Mevsimi Geldi Artık adlı şarkısı eşliğinde onbinlerin katıldığı mitinglerin sine-vizyon gösterimi yer aldı.

ADA FARESİ'NE MESAJ VAR

YeniDüzen gazetesinin 'ada faresi' Sosyalist Gerçek'e değindil

İki hatası var:

Birincisi, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesinin sahibi olduğu duyurusu yanlış. Adam gazeteye bir bakar farecik. KSP KSG'nin sahibi değil. Gazete parti ilişkisi YeniDüzen'le CTP ilişkisi gibi. Değil mi ama!

İkincisi KSG haftalık değil, iki haftada bir çıkar.

Yani, böylesi önemsiz hataları ada faresine yakıştıramadık.

Ama esas önemli noktada ada faresi hedefi onikiden vurmuş.

KSG Akıncı ve Talat arasında siyaset farkı ortaya koymuş. Halbuki her ikisi de aynı siyaseti savunuyormuş - çözüm, barış, Avrupa Birliği. Öyle olmalı. Öyle olmalı da, bizim gazetenin sahibini, iki haftada bir çıktığını gazetemize bakıp öğrenmeyen ada faresi kendi yazı yazdığı gazeteye de bakmıyor!

Hasan Erçakıca kaç kere diyecek tek liste olarak seçimlere gitmemeyi sadece teknikle izah etmeyelim, siyaset farkları vardır, bunlar da şunlardır diye?

Ada Faresi'nin, ele aldığımız konulardaki farklı mevcut yaklaşımları, görebilir dikkat seviyesine ulaşması için BDH ve CTP'nin, Akıncı ve Talat'ın basına kaç kere duyuru yapması gerekiyor?

Papadopolos da Kıbrıs'ta çözüm, barış ve Avrupa Birliği'ni temsil ediyor. YeniDüzen, ve CTP ve Talat, onunla CTP ve Talat arasındaki farkları ortaya koyduğunda kafa karışıklığından mı müzdaripirler? Gerçi kafa karışıklığı ve kafa karıştırmak bazılarının mesleğidir ya, neyse!

Ada Faresi görevini ihmal etmemelil

Hem kendi kafasını, hem de vatandaşın kafasını karıştırmamalı.

Görevi teşhir ve böylece kafa açmaktır.

Görevini hakkıyla yerine getirmelil

Hadi Ada Faresil

Anlat bakalım. Dinliyoruz!

Mesela ele aldığımız konularda Talat ve CTP siyasetlerinin neler olduğunu bize anlat!

Kafa karışıklığına son ver!

'Ergenekon da duysun!

Afrika da!

Egemenlerin Seçim Yatırımları Devam Ediyor

KTAMS ile Güç-Sen başkanları, 9 Eylül tarihinde bir basın toplantısı ile statükocuların keyfi münhal açmalarını Yüksek İdare Mahkemesine verdiklerini bildirdiler.

Bilindiği gibi Aralık'ta yapılacak seçimler için egemenlerin seçim yatırımları son hızla devam etmektedir. Münhal açmadan işe almalar, Annan Planı temelinde geri verilmesi muhtemel olan arsaların dağıtılması, bir saatte vatandaşlık verilmesi gibi...

En son Resmi Gazete'de duyuru yapılmadan Gümrük Dairesi'ne 20 geçici memurun alınmasını KTAMS ve Güç-Sen Maliye Bakanlığına bildirmişler fakat gerekli önlemlerin alınmamasından dolayı mahkemeye başvurmuşlardır.

**KIBRIS'TA
SOSYALİST GERÇEK
SİZİN GAZETENİZ
OKU, OKUT VE
ELEŞTİRİNİZ.**

GARANTÖRLÜ AVRUPALILAR

Kim bunlar?
Kıbrıslılar!
Annan Anlaşmasının kabulü için beş imzaya gerek var.
Biri 'Kıbrıslı Rum' temsilci.
Biri 'Kıbrıslı Türk' temsilci.
Diğerleri üç garantör.
Türkiye, Yunanistan, İngiltere!

Birilerinin demesine göre elimiz Türkiye'ye mahkum.

Niye sadece Türkiye'ye mahkum bizim elimiz anlaşılmaz.
Yunanistan'la İngiltere'ye ne oldu ki?
Onlar anlaşmaya hazırlar mı?
Hazırlarsa anlaşmaya imzalarını atıp göndersinler de biz de bilelim.

'Kıbrıslı Rum' temsilci hazır mı?
'Kıbrıslı Türk' temsilci seçimden sonra hazır mı?
Hazırlarsa anlaşmaya imzalarını atıp göndersinler de biz de bilelim.

Garantörler görüşecek.
Kendi çıkarlarının korunması açısından anlaşacak veya anlaşamayacak.

Bizim Kıbrıslılar olarak onların Kıbrıs'taki çıkarlarını kendi aralarında dengelemelerine veya kollamalarına bağımlı olmamız birazcık ayıp kaçmıyor mu?
Hani hani Avrupalılar olarkten diyor-duk!
Birleşmiş Milletlerin üyesi bir ülkenin vatandaşları olarkten diyoruz!
Ayıp tabii ki!

Bu anlaşma konusunda esas sorun bizim Kuzeydeki ve Güneydeki temsilcilerimizdir.

İlk başta onlar anlaşmalılar.
Bizim garanti altına alabileceğimiz ve almamız gereken tek şey budur.
Bu temsilciler ya anlaşacaklar, ya da anlaşacaklar.

Biz Kuzeyde bunun kavgasını veriyoruz.
Kuzeyde seçimler sonrası temsilcimiz olacak kişi ya anlaşacak ya da anlaşacak!
Başka alternatifi de olmayacak.
Güneydekilerin de görevi işte budur.

Garantörler mi?

Gerçekçi olalım.
Bizim onları anlaştırmaya gücümüz yetmez.

Onlarla bağıntılı iki alternatifimiz vardır.
Ya anlaşırılar. Böylece bizim vatanımızdaki çıkarlarını dengeli veya dengesiz ama mutlak bir şekilde, emperyalist yayılmacı ve zorbalı olarak korurlar.
BM ve AB bu zorbalığa uymakta nasilsa!

Ya da...
Ya da hepsinin birden garantörlüğüne ve de Kıbrıs'taki varlıklarına son vermek için iş başı yapmaktan başka alternatifimiz yoktur.

Bir tekini adadan kovmaya çalışmak imkansızla iştir.

Birleşerek daha güçlü olabilirler bize karşı. Fakat ya hepsini birden Kıbrıs'tan atacağız, veya hiçbirini atamayacağız. Çünkü ancak hepsini birden vatanımızdan atmak için ele ele verebilir, birleşebiliriz.

Başka türlü milliyetçi temellerde bölünürüz.

MECBURİYET

Temsilcilerimiz anlaşmazsa.
Garantörlere biz anlaştık, sizlerde ya anlaşsınız ya da hepiniz defolur gider-siniz demezlerse Ona buna mecburuz derlerse Bu iş çıkmazdadır!

Kuzey Türkiye'ye mecbur
Güney Yunanistan'a mecbur
Tüm Kıbrıs İngiltere'ye mecbur

Bu anlaşma olmaz!

Mecburiyet yerli yerine konmalı
Biz kimseye mecbur değiliz.
Ama temsilcilerimiz bize mecbur.
Bu garanti altına alınmalıdır.

Önümüzdeki seçimlerin esasını bu nokta oluşturmaktadır.
Seçilecek temsilci-temsilciler bize mecbur olmalıdır.
Başka kimseye değil!
Bu ne biçim demokrasidir?
Bu ne biçim Avrupalı'lıktır?
Ya temsilcilerimiz bize uymak zorun-dadırlar
Tek mecburiyetleri bize uymaktır
Ya da canı cehenneme o demokrasinin de
Avrupalı'lığın da!

SON KRİTİK AŞAMA

Her bir görüşme döneminde
Kuzey'de ve de Güney'de
Barış ve demokrasi cephesindeki parti-lerimiz haykırırlar
Anlaşma olacak!

Biz dediğimizde hayır olmayacak
Bize kızdılar.
Sanki biz anlaşma olmasın dedik.
Hayır, biz anlaşma olsun, ama bunlar anlaşmaz dedik

Niye?

Çünkü anlaşma
O bizim temsilcilerin ellerine
O bizim garantörlerin ellerine

bırakılmıştı
Baktık onların durumlarına
Ve dedik
Anlaşma olmayacak
Biz bu işe kendimiz sahip çıkmazsak
Bu anlaşmayı biz yapmak için bir araya gelmezsek

Anlaşma olmaz!
Bunlar anlaşamaz
Burjuva bunlar.
Emperyalist bunlar.
Çıkarlarını uzlaştırmaktan bile mahrumlar bunlar
Hep bana, hep banacı bunlar
Bizi düşünen yok

Şimdi durumlar ne alemde?

Kuzeyde bizi temsil edecek
Barış ve demokrasi diyecek
Bizi dikkate alacak
Bize uymak zorunda olacak
Temsilci ve temsilcileri seçme aşaması-na geldik

Bunu başarmalıyız.
Benim beni seçenlerden başkasına boyun borcum yoktur
Diyenleri iktidara taşımalıyız!
Bunu demeyen tek bir adaya tek bir oy çıkmamalı sandıktan!

Biz bunu Kuzeyde başaracağız!
Ya Güney?

Güneyde seçimler yok.
Ama Güneyde AKEL ağırlıklı bir hükümet var!
Bu hükümetin
Benim beni seçenlerden başkasına boyun borcum yoktur
Diyenlerin iktidarı olması gereklidir.

Böylece bizim seçeceğimiz temsilciyle Güneyin temsilcisinin anlaşması garanti-lenmelidir.
Bu şartlarda anlaşma olur.
Garantörler anlaşmasada anlaşma olur.

AKEL

Benim beni seçenlerden başkasına boyun borcum yoktur
Demezse
Bizim seçeceğimiz temsilci-temsilciler
Benim beni seçenlerden başkasına boyun borcum yoktur

Demezse
Temsilciler garantörlere
Biz anlaştık
Siz de ya anlaşın
Ama en iyisi defolup gitmenizdir
Demezse
Bu anlaşma gene olmayacak
Bizi düşünen gene olmayacak

Biz ne dedik?
Kuzey ve Güneyin barış güçleri bir araya gelsin
Şu BM çatısı altında Federal ve AB üyesi Kıbrıs
Formülünü detaylandırıp halkımızın

önüne koysun

Kuzey ve Güneyde bunun etrafında bir-leşip anlaşma yapacak hükümetler seçilsin
Olmadı. Yapılmadı.

Biz ne dedik?
Vatandaşlar meydanlara inmişken
Denktaş ve Klerides'e anlaşın demeye-lim

Anlaşmazlar
Vatandaşlar meydanlarda temsilcilerini seçsin

O temsilcilerde anlaşmayı imzalasın
Olmadı. Yapılmadı.

Şimdi hep birlikte seçimlere
Son kritik aşama diyoruz
Anlaşma olmazsa
Ve birileri de hala daha
Hükümet olmak isterse
Hükümette kalmak isterse
Bilelim ki onlar bize yalan söylediler
Her anlaşma olacak dediklerinde
Anlaşma da olmayınca
Hayat burda bitmez ki
Sürüyor işte
Sözlerini tekrarlarlarsa
Bilin ki onlar bize yalan söylediler
Sıra onların da devrilmesine gelmelidir.

SEÇİMLERİ KAZANMAK

Barış ve demokrasi taraftarı
Ortak protokolü imzalamış olan üç par-timiz

Seçimleri kazanacaklar
Kazanmalılar

Seçimleri kazanamadık
Anlaşma onun için olmadı seçeneği kalmamalı

YBH ve Avrupa-Afrika ekibi ne yap-maya çalışıyor?
Kuzey ve Güneyin anlaşma iste-mezken

Kendilerini anlaşma taraftarı gösteren kesimlerine
Anlaşma istemeyen garantörlere
İncir yaprağını olmaya çalışıyor?

Bu arkadaşları tanımasak
Derin devletin psikolojik harp ekibi için
İş başı yaptıklarını sanacağız

YBH ve Avrupa-Afrika ekibi aklını başı-na almalı
Seçimlerden zaferle çıkılması için elin-den geleni
Ve de daha fazlasını yapmalı.

İş başına yoldaşlar.
Kazanacak bir seçim
Yapılacak bir anlaşma var!
İş başına!

SANDIK BAŞINA

Seçimleri kaybetme lüksümüz yoktur
Demokratik şartlarda seçimleri kaybet-memiz imkansızdır
O halde tüm vatandaşlar
Seçim günü erkenden
Sandık başında olmalılar

Sandıkların seçimden önce doldurul-masına

Sandık bölgesinde vatandaş olmadık-ları halde

Oy kullanmak isteyenlerin
Sandık bölgesinde yaşayan vatan-daşların

Tanımadıkları sahtekarların
Oy kullanmasına
Sandıkların çalınmasına
Oyların hileli sayılmasına
Sayılan oyların seçim merkezine
Hileli ulaştırılmasına
İzin vermemeliler

Haydi üç partimiz ve taraftarları
Haydi YBH ve YBH Gençlik
Haydi Avrupa-Afrika ekibi
Seçim günü sokaklara
Sandık başına!

Gancelli Evren MANER

Hırsızlar dolaşiyor

Geçenlerde Irak'ı işgal eden Amerikan ordusuna ait bir generalden ilginç bir açık-lama yapıldı.

Kavboy çok kızgındı.
-Birileri, diyor...
-Hırsızlar!
-Her gün Irak'tan petrol kaçırmıyorlar!
-Farkına varmadan körfezden gemil-erle götürüyorlar.

Ardından da başka bir haber.
Dünyanın en büyük üçüncü petrol mem-leketinde, Irak'ta...
Halk benzin bulamıyormuş!
Varlık içerisinde yokluk yani!

Hırsızlar dolaşiyor hırsızlar!
Para koyarlar cebine ruhunu çalarlar.
Ülkeni çalarlar.
Anasını satarlar dünyanın.
Anasını satarlar özgürlüğün...

Eski Yunan'da diyor yazar.
Lir çalan şairler vardı...
Eski Yunan'da şairler Lir çalardı.
Şimdi savaş endüstrisi.
Yağma, talan endüstrisi.
Cebine para koyarlar birilerinin, ülkeni satan bunlardır unutma mudilerini.

Hangi Kıbrıslı Rum ya da Türk ile konuşsam hep aynı şeyi söylüyorlar.
Sonunda ortak bir dili yakaladık.
Hem de tam da isabetli bir noktadan.
Bütün Kıbrıs halkı tutturmuş soruyor.
Baştakilerin malları ne kadar, diye!
Bankalarda ne kadar hesapları var diye.
Kuzeydeki de güneydeki de!
Kim bunlar, ne yapıyorlar, diye.

Hakikaten Kıbrıslı Türklerden ve de Rumlardan en fazla toprağa ve de banka hesabına kim sahip?

Kim en fazla yeri ve en büyük banka hesabını tutuyor?
Kimin daha fazla toprağı ve de ganimeti var!?

Ve Akdeniz'in tarih boyunca yağ-malanan bu adasında kim anlaşma istiy-or!?

Hesapları kabarık olanlar mı anlaşma ister yoksa her gün emeğini satan halk mı?

Bilen var mı?
Kimin eli kimin cebinde!?
Kimin hesabı hangi bankada?
Bir yağma düzeni aldı başını gidiyor!
Bunlar elbette ki anlaşma istemiyor!
Bir yağma ki...
AB'siyle ABD'siyle, hepsi anlaşmış...
Başımızda bizimle dalga geçiriyorlar.

TC'siyle, Yunanistanıyla...
Bir yağma aldı başını gidiyor.
Ankara'nın Kıbrıs'ta çevirdiği ticaret kadar,

Yunanistan bunu başaramamıştır bence.

Bu işler ne borsa ile olur ne de yatırımla olur Atina!

Atacaksın kazığı...
Sömüreceksin, kullanacaksın AB adına memleketin yarısını...

Bak Amerikana!
Aldı kos koca Truman uçak gemisini, demirledi Limasol kıyılarına sorma gir hanı gibi!

Var mı Hristofyas'a yan bakan!?

Loel'iyle, Laiki Kahvesi'yle, geliyor gümbür gümbür.
Hade OYAK!

Bir de sen bastır.
Belki tamamlanır bu adanın yeniden paylaşımı.

Bastırın.
AB tekelleri gelmeden.
Yoksa bu diyarlarda kim milliyetçiliğin cart curtunu çekecek.

Ya herru ya merru!

Hırsızlar dolaşiyor hırsızlar!
Para koyarlar cebine ruhunu çalarlar.
Ülkeni çalarlar.
Anasını satarlar dünyanın.
Anasını satarlar özgürlüğün...

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

70'li yıllar "kara" mıydı?

İngiltere sermayesi, 70'li yıllarda sendikal hareketin yükselişini ve işçi sınıfı mücadelesini "kara günler" olarak yansıtır ve o günlere dönüşün ülkeyi büyük kaosa sürükleyeceği propagandasını yapıyor. Son 20 yıldır bunu yaptılar ve hala yapıyorlar. Bir çok sendika bürokrati da buna katılmış ve "70'li kara günlere dönmeyelim" şeklinde demeçler vermeye başlamıştı. Ta ki son İngiltere Sendikalar Konfederasyonu (TUC)'nin yıllık olağan konferansına kadar. Bu yıl Brighton'da yapılan konferansta, mücadelenin işçiler üzerinden yükseltilmesi ve 70'li onurlu yıllara dönüşünün altı çizildi ve bir çok sendikacı, "kara günler" yerine "onurlu günler" demeye başladı. Bu da İngiltere'de işçi sınıfı hareketinde ciddi gelişmeler olduğunu bir kez daha gösterdi.

İngiltere'de, işçi sendikalarının tek şemsiye örgütü olan TUC, 135 yıllık bir tarihe sahip. Bir kaç yıl önce üye sayısı 5.5 milyona kadar düştü. Şimdi bu rakam 7 milyon üzerinde. Yani, daha fazla işçi sendikalarda örgütlenme ihtiyacı duyuyor. Toplam 77 sendika TUC'ye üye ve şu anda hükümette olan İşçi Partisi'nin en temel tabanını oluşturuyor. Öyle görünüyor ki; bundan sonra İşçi Partisi'nin tabanını işçiler oluşturmayacak. Çünkü her gün, işçilere yönelik hükümetin bir saldırı haberini duyuluyor. Tabanı oluşturmak bir yana kalsın, partiye karşı bir öfke sözkonusu.

8 - 11 Eylül tarihleri arasında 135. konferansını gerçekleştiren TUC'de yapılan tartışmalarda, Blair ve hükümetine karşı yükselen bir öfke vardı. Bu öfkenin sonucu olarak bir çok yeni karar da alındı. Maliye Bakanı Gordon Brown, konferansa katılarak bir konuşma yaptı ve işçileri tehdit ederek zam istememelerini istedi. Bu durum, sendikaların öfkesini biraz daha artırdı. Blair bunu fark edince, aynı akşam Brighton'a giderek bütün sendika liderlerini topladı ve özel bir yemek verdi. Maksat "Üzüm yemek değil bağcıyı dövmek". Sendikalarından gelen mücadele çağrılarını kırmaya çalışan Blair, ciddi bir direnişle karşılaştı ve sendikacılar "asıl sen ayağını denk al" yanıtı aldı. Mücadeleci sendikacıların en başında gelen ve "çıban başı" olarak da yansıtılan Demiryolu İşçileri Sendikası Genel Başkanı Bob Crow, her şeye rağmen TUC'nin Genel Konseyi'ne girmeyi başardı. 16 aday arasında 3. olarak giren Crow için "70'lerin kara gün adamı" ibaresi kullanılıyor. Binden fazla delegenin katıldığı konferansta çoğunluğun oyunu alan Crow, "kara yıllar" olarak yansıtılan yıllarda verilen mücadelelerin benzerinin örgütlenmesi gerektiğini ve ülkeyi aydınlığa götürecektik tek tarz olduğunu ifade ederek örgütü mücadele çağrıları yaptı. Crow'un bu çağrıları bütün delegelerin coşkulu alkışları ile karşılandı. Blair ise, konferans salonunun dışında ve içinde 4 gün boyunca protesto ediliyordu.

İşçi hareketinin gelişimi için alınan bir çok kararın yanı sıra, savaşa karşı açık tutum belirleyen sendikacılar konferansta, Blair'in savaş tutumlarını da eleştirerek savaş karşıtı bir karar aldı ve Irak işgaline son verilmesini istedi. Sendikacıların bir çoğu kürsüde yaptıkları konuşmalarda, Irak'a yapılan saldırının çıkar amaçlı olduğunu belirterek Blair'i istifaya çağırıldılar. Bir çok sendika da, İşçi Partisi'ne yaptıkları bağışları durduracağını açıkladı.

2005 yılında, üniversite öğrencilerine yeni borç ve harçların dayatılmasına da karşı çıkarak, bu konuda hükümete geri adım atırmak için kampanya yürütme kararı aldı. Küba ile dayanışma kararı da çıkartan TUC, uzun çalışma saatlerine, ücret düşüklüklerine, esnek çalışmaya ve işverenlerin keyfi davranışlarına karşı kampanya yürütme de TUC'nin aldığı kararlar arasında.

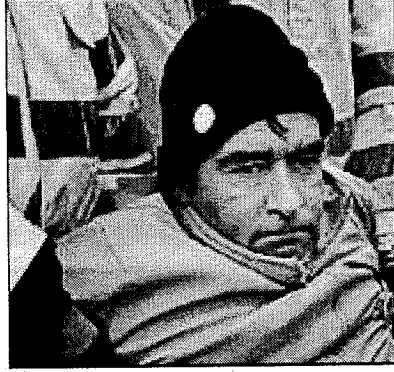
Bob Crow'un önerisi ile sendika karşıtı yasaların geri püskürtülmesini isteyen TUC, yasak olan dayanışma grevleri ve grev hakkının alınması doğrultusunda prensip kararları aldı.

Bu yıl yapılan konferansta sendikalar, hükümetin işçi düşmanı politikalarına ağıktan tavır alırken, sağcı ve sermaye basını sendikacıları hedef göstermekten geri durmadı. "Münasebetsizler Grubu" olarak bahsedilen mücadeleci sendikacılar karşıtı günlerce yazılar yayınlayan bu gazeteler, Blair'e, daha sert önlemler alması konusunda akıl vermekten de geri durmadılar. "70'li kara yıllar" a dönmek istemediklerini söyleyen sermaye gruplarına ve saldırgan Blair hükümetine karşı işçiler ve sendikacılar, 70'li yılların kararlı işçi tutumuyla aydınlık bir ülke yaratılması için mücadele çağrıları yaptılar. 70'li yıllardaki onurlu mücadeleden öğrenerek devam edeceklerini belirten sendikacılar, kararlı tutumlarıyla Blair hükümetini korkutmaya başladı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

İskoç Sosyalist Parti Başkanı Hapsedildi

Geçen yıl İskoçya'nın Faslane Donanma Limanı'nda yapılan gösterilere katılan İskoç Sosyalist Parti Başkanı ve İskoç Parlamento milletvekili, Tommy Sheridan, polis tarafından 200 sterlinlik cezaya çarptırılmıştı. Cezayı ödemeyince mahkemeye

çıkartılan Sheridan'ın mahkemesi bir dakikadan az bir sürede sonuçlandı. Mahkeme kararı 7 gün hapislik!

Mahkemede hakim karşısına çıkartılan Sheridan'a hakim: "Cezayı ödeyecek misin?" diye sordu Tommy Sheridan da "hayır ödemeyeceğim" deyince karar çıktı. Hakim savunma dahi dinlemedi, anında karar verdi. Polis nezaretinde mahkemeden çıkartılan Tommy Sheridan'ın ardından kayınpederi selamlamak için yumruğunu havaya kaldırınca o da tutuklandı.

Mahkeme önünde muhabirlerle konuşan Alice Sheridan (Tommy'nin annesi) yasal sistemi anlamakta zorlandığını, "oğlum barış ve silah ticaretinin son bulması için gösteride bulunduğu için ceza yer ve hapsedilirken bu silahları üretim pazarlayanlar paralar içinde yüzer" dedi.

8 Eylül 2003 pazartesi günü yapılan duruşmada ilk dava olarak mahkemeye sunulan Tommy Sheridan mahkemeye girerken davalarının görülmesini bekleyen diğer davalılar tarafından ayakta alkışlandı. Tam bir komedi havası içinde geçen duruşma hakim kontrolü kaybedip "burası mahkeme sirk değil!" diye bağırmasına neden olsa da Sheridan için mahkemedeki alkışları durduramadı.

Bunun ardından hakim "ceza ödeyecek misin?" sorusuna cevap olarak Sheridan'ın "Hayır, ödemem. Ödemeye hiç niyetim yok" demesi ile mahkeme son buldu ve karar 7 gün hapislik!

Şubat 2002'de Tommy Sheridan Faslane Donanma Limanında huzuru bozma suçundan tutuklanıp 200 sterlin cezaya tabii tutulmuştu. Cezayı ödemeyi ret edince de tutuklama kararı çıkartıldı ve şimdi de hapsedildi.

Suç Hukuku sisteminin bu denli hızlı ve "başarılı" uygulaması tüm halkı şaşırttı. Esrar ve silah kaçakçıları tutuklansa da delil yetersizliği, yasadışı aramalar ve de bir yığın bürokratik işlemler nedeniyle serbest bırakılırken Sheridan'ın yargılanmasında ise 1 dakikadan az karar ile sonlandı.

WTO (Dünya Ticaret Örgütü) Cancun Konferansı

Dünya tahıl üretiminin üçte-ikisinin ABD'de üretildiğini Amerikan Tahıl Üreticileri Başkanı Haziran'da ABD senato komitesinde doğrulamıştı. Ancak bu üretimin milyarlarca dolarlık devlet sübvansiyesi ile yapıldığını söylemedi. Diğer yandan kahve üreten ülkelerin Batılı ülkelerin koyduğu güm-

rük tarifeleri nedeniyle kahve üretimi yapamadıklarını ve kahvelerini ham madde olarak Batılı ülkelere satarak kahve üretiminden kar dahi elde edemediklerini AB emperyalistleri bile kabul ediyor.

ABD ve AB ülkelerinin tarıma yaptığı sübvansiyeye yılda 400 milyar dolar! Bu miktar geri bırakılmış yoksul ülkelere yapılan "yardımlardan" üç kat daha fazla! AB ve ABD'de sübvansiyelerin aslan payını da büyük toprak sahipleri ile büyük tarım işletmeleri alıyor. Dolayısı ile büyük emperyalist ülkelerin azami kar amacıyla geri bırakılmış ülkelere tarım ürünlerin ithali için kapıları açmaları talebi, hala hazırda yıkım içinde olan bu ülkelerin köylülerini açlık sınırının daha da altına itmektedir.

İşte Cancun'da WTO görüşmeleri devam ederken dünyanın birçok yerinden Cancun'a gelen protestocular, gelişmiş kapitalist-emperyalist ülkelerin geri bırakılmış ülkelere endüstriyel ürünlerde olduğu gibi, tarım ürünlerinde de yeni dayatmalar yapmalarına karşı eylemlerini yükselttiler. Protesto eylemi

yapan eylemciler, dünya kamuoyunu WTO'nun adaletsizliğine dikkati çekmeyi amaçlıyorlar.

Ancak büyük emperyalistler ve özellikle de ABD emperyalistleri yoksul ülkelerin oluşturduğu ittifakın muhalefeti ile karşılaştı. Cancun'da istediğini elde edemeyen büyük emperyalist ülkeler, WTO anlaşmasının olmaması için ellerinden geleni yapıyorlar. Çünkü böyle bir anlaşmanın olmaması halinde büyük emperyalist ülkelerin yoksul ve geri bırakılmış ülkelere her istediklerini bire-bir anlaşmalarla daha kolay dayatabileceklerinin bilincindedirler.

Şili'de Anma Töreni Vahşete Döndü

11 Eylül 1973'de seçim yolu ile başa gelen Salvador Allende ABD destekli askeri darbe ile devrilmiş ve yerine İnsan Hakları Mahkemesinde suçlu bulunan General Augusto Pinochet getirilmişti.

Bu haksızlığı unutmayan Arjantin Halkı, her yıl protestolar ile anılan bu günde yine polis müdahalesi ile karşılaştı. Polisin saldırısı ile işçi mahal-

leri çatışmalara sahne oldu.

Şili'nin Santiago şehrinde sakin başlayan anma töreni polisin saldırısının ardından kana bulandı. 60 kadar gösterici tutuklandı ve 13 polis yaralandı. Yetkililere göre çatışmaların sorumlularının kimler olduğu belirlen-

emedi. Yani polis...

Bu ilk kez yaşanan bir olgu değildir. Şili halkı bu tür şiddetle yıllardır içiçe yaşamakta.

General Pinochet'in 17 yıllık askeri diktatörlüğü boyunca demokrat, ilerici ve devrimcilerden en az 3000 kişinin katledildiği, Mapocho nehrine atıldığı hükümet raporlarında yer alırken, 1200 kişinin hala kayıp olduğu bildirilmektedir.

Tüm bu katliamların yaşandığı ve sorumluların ellerini kollarını sallayarak sokaklarda dolaştığı bir düzende Şili Cumhurbaşkanı Ricardo Lagos, durumu yatıştırmak için cumhurbaşkanlığa ve devlet görevlilerine verdiği demeçte "sınıfsız ve birlik içinde yaşayan bir toplum" çağrısında bulunması ne kadar da gülün...

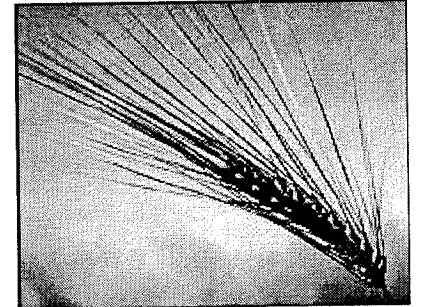
Genetik Üretim ve Bağımlılık

11 Eylül 2003'de Genetik olarak değiştirilen organizmaların ticareti ile ilgili enternasyonal antlaşma yürürlüğe girdi.

Bio-güvenlik ile ilgili Cartagena Protokolü ülkelere, çevre veya sağlığa zararlı olarak gördükleri Genetik olarak değiştirilen organizmaların (bitki, hayvan, bakteri veya virüs) ülkeye girişini ret etme yetkisini vermektedir.

Ne varki bu protokolü Genetik Olarak Değiştirilen organizmaların en büyük üreticileri imzalamadı. Protokolü kabul eden 50 kadar ülke, protokolü kabul eden diğer ülkelerden gelecek olan canlı ürünlerin girişlerini engelleyebilir. Engellenemeyen daha ciddi sorun fakir ülkelere satış yapmak isteyen büyük güçlerin satışını durdurmak...

Protokola imza atmayan ABD'nin, ürünleri alınmadığı oranda fakir ülkelerin halkları aç kalacak. Bununla beraber ürünün satın alanlar kendi

ülkelerinde bu ürünlerin tekrar üretimini yapamazlar. Diğer bir deyişle ürünler "kısır" olarak bu ülkelere satılmak istenmektedir. Bir defaya mahsus kullanıp tüketilen cinsten yani... Bu ürünleri alanlar uzun vadede kendi biyo-çeşitliliğinin de yok olması tehlikesiyle karşı karşıya bırakılıyor dolayısıyla da genetik olarak değiştirilmiş ürünlerin tohumlarını üreten tekelere bağımlı kınıyorlar.

Bundan korkan geri bırakılmış yoksul ülkeler çözümü Dünya Ticaret Organizasyonu'ndan (WTO) beklemektedir.

Diğer yandan bu tohumların üretimi yapılan ülkelerdeki bilim adamları, bu ürünlerin sürekli olarak gözetlenip denetlenmesini talep etmektedir. İngiliz bilim adamlarına göre başlangıçta tahminler üretilip herşeyin bu tahminler doğrultusunda gittiğini tahmin etmek hiç de iyi bir fikir değil. Yıllarca devlete denetim ve gözetleme konularında uyarılarda bulunduklarını fakat hiçbirinin bu durumu ciddiye almadığını ve bu türden yaklaşımlarla tüm ürün ve üretim yöntemlerinin alt-üst edilebileceği vurgulanıyor.

İngiliz hükümeti önümüzdeki aylarda konu ile ilgili halkın tepkisini ölçmek için anket yapacağını açıkladı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Emperyalist Silah Pazarında Terör!

İngiltere'nin başkenti Londra'da, 8 Eylül'de başlayan ve bir hafta devam eden Silah Pazarı beklendiği gibi yüksek oranda göstericilerin protestoları ile karşılandı. Beklenmedik olan polisin tavrı oldu.

Geri bırakılmış ükelerde kullanılan ve

hepimizin yakından tanıdığı metotları kullanmadı İngiliz polisi... Barış yanlısı göstericilere karşı polis, 2000 yılında İngiltere işçileri bakanlığının geçirdiği Bölüm 44 paragraf 1 ve 2 olarak bilinen anti-terör yasalarını kullandı. Silah kullanımı ve satışını protesto edenlerden 79'u terörist olma şüphesi ile durduruldu ve arandı. Polise göre hiç kimse tutuklanmadı.

2000 yılında İngiliz parlamentosundan anti-terör yasaının onaylanması istenince, İçişleri Bakanlığı Bölüm 44 paragraf 1 ve 2'nin polisin çok kritik olaylarda kullanılacağını, toplu gösteri ve protesto eylemlerinde kesinlikle kullanılmayacağı sözünü vermişti.

İnsan hakları ve sivil özgürlükler kurumu bu yasanın sıradan halka karşı kullanılmasını kınadı ve polise karşı dava açacaklarını açıkladılar. Liberty adlı sivil haklar kurumu Yüksek mahkemeden polisin bu yasayı benzeri şartlar altında kullanmasını yasaklaması için talepte bulundu. Liberty adına konuşan Barry Hugill "Göstericilerin bazılarının anti-terör yasaları kullanılarak aranması ve polisin bu yasayı bu şekilde kullanması yasalara aykırıdır" dedi.

Daha da ilginç bir nokta; polisin İngiliz haber ajanslarına yaptığı savunmasında bu yasanın Londra ve de İngiltere'nin birçok yerinde hala hazırda kullanıldığı ve bundan da kimsenin haberi olmadığı açıklaması oldu. Bu açıklamadan sonra İngiliz medyası ve kamuoyu İçişleri Bakanlığı'ndan bu açıklamanın ve bu konu ile ilgili yasa dışı uygulamalar hakkında detaylı bilgi talep etmektedir.

Bu da yetmezmiş gibi polisin güvenliği sağladığı bu silah fuarı toplam bir milyon sterline mal oldu. Bu faturanın vergi verenler tarafından karşılandığı belirtilince işler bir o kadar daha kızıştı. Halk bu faturanın fuarı düzenleyenler tarafından karşılanmasını talep etmektedir. Bu konu ile ilgili İçişleri Bakanlığı'ndan henüz cevap gelmedi.

Polis ve İçişleri Bakanlığı dikkatleri üzerlerine çekmemek için birbirlerine eleştiriler yaparken aynı zamanda birbirlerinin kirli çamaşırlarını da ortaya çıkarmaktadırlar.

İngiltere Posta Çalışanları Greve Hazırlanıyor

Yöneticilerle ücretler konusunda anlaşamayan İletişim İşçileri sendikası

(CWU) 160,000 üyesine 10 Eylül'de grev konusunda oylamaları için pusula gönderdi. Royal Mail yönetimi greve gitmenin intihar etmek olacağını savunurken CWU üyelerine sunulan ücretler ve artışa bağlı olarak konan taleplerin kesinlikle kabul edilemeyeceğini vurguladı.

Araburucuların eşliğinde yapılan görüşmeler süresiz olarak rafa kaldırıldı. CWU, 18 ay üzerinden %4.5'lik artış önerisini ret etti ve greve gitmekten hiç çekinmeyeceklerini açıkladı. CWU adına konuşan Ray Ellis, Royal Mail ile yapılan son toplantıda işverenin toplantıya anlaşmak için gelmediğini, öyle bir niyetleri olmadığını belirtti.

Hala hazırda Posta Şirketi Royal Mail, son iki yılda binlerce işçiyi işten çıkarttı ve şu anda 30,000 işçiyi durdurmak için girişimler başlattı. Buna ek olarak günde iki kez posta seferi yerine sadece bir posta seferi düzenlemeyi planladıklarını açıkladı.

İngiltere çapında Royal Mail, günden

güne aksayan hizmetleri ile halkın gözünde işe yaramaz, güvenilirmez ve de pahalı olarak görünmektedir. Kaybolan postalara ek olarak medyada şirket hakkında yayınlanan raporlar, çalışanların posta yolu ile gönderilen kredi kartlarının çalınması ve posta şirketinin yeterince duyarlı davranmaması Royal Mail'in geleceğini tehlikeye sokmaktadır.

Tümü ile devletin mülkiyeti olan Royal Mail, yakın geçmişte özelleştirilmek istenmişti. Bu girişim başarısız olunca devlet, şirkete yatırım yaparak onu modernleştirmek yerine, yatırımlarını kısmış ve özel sektörün bu alandaki faaliyetlerinin önünü açmaya başlamıştır.

Bu girişimler karşısında İletişim İşçileri Sendikası hem haklarını elde etmek için hem de şirketin özelleştirilmemesi için ellerinden geleni yapacaklarını açıkladı.

Dünya'nın En Büyük Silah Satıcıları

(2002) Kaynak: ABD Kongresi Araştırma Servisi

Ülke	Miktar (Milyon Dolar)
ABD	9702
İngiltere	4000
Rusya	3000
Fransa	1000
Çin	500
Almanya	407
İsrail	300

Dünyanın En Büyük Silah Alıcıları (1998-2002) Kaynak: Stokholm Uluslararası Barış Araştırma Enstitüsü.

Ülke	Miktar (Milyon Dolar)
Çin	8800
Tayvan	6800
Hindistan	4800
Türkiye	4600
Suudi Arabistan	4300
Yunanistan	3900
Güney Kore	3400

Mısır 3200
İngiltere 3100
İsrail 1900

ABD'de Toprak Sorunu

Kızılderili olarak bilinen Kuzey Amerika yerlileri, Amerika Birleşik Devletine karşı 7 yıldır devam eden ve pek yakında sonuçlanması beklenen 137 milyar dolarlık toprak davasında bulundu. Dava, Mississippi nehrinin kuzeyinde bulunan topraklar etrafında odaklanmakta.

Davacıların 280,000'i yerli. Davalı Amerika Birleşik Devleti'nin işçilerine bağlı Kızılderili İşlemleri Bürosu. Davanın başını çeken Blackfeet Kızılderili Kabilesi'nden 56 yaşındaki Eloise Cobell yıl kayıtların tutulmamasından dolayı milyarlarca doların kabilesini ve ailesine ödenmediğini belirtti.

1887'de Dawes Yasası ile yerlilerin ellerinden toprakların alınıp beyazlara verilmesi ile başlayan davanın yakında son bulması ümit edilmektedir. Bu yasaya göre alınan topraklar 160 ile 180 dönümlük parsellere bölündü ve bu topraklardaki kabileler buralardan alınıp başka taraflara taşındı. Her Kabileye bir parsel verildi ve bu parsellerden dışarı çıkmamaları 'tavsiye' edilmişti. Yasayı hazırlayanların ileri sürdükleri sapık tezlerden birisi de yerlileri toprak sahibi yaparak medenileştirmişti. Çünkü yerlilere göre toprak insanlara ait olamaz, ancak ve ancak insanlar topraklara ait olabilir!

Ellerinden alınan toprakların karşılığında yerlilere maaş verilmesi de bu yasa tarafından belirlenmesine rağmen paralarını almaya giden yerlilere dilenci muamelesi yapıldığı ve çoğu zaman tek kuruş bile verilmediği bildirildi.

1999'da dava ile ilgilenen bir yargıç o zamanın Cumhurbaşkanı Bill Clinton yönetiminin bu konu ile sorumlu iki kabine başkanını delil gizleme ve mahkemenin zamanını harcamaktan suçlu bulmuştu. Bunun ardından 2002 yılında davayı üstlenen yargıç da Cumhurbaşkanı Bush'un sekreterini mahkeme kararlarına uymaktan suçlu bulmuştu.

Zamanında devlet, yerlilerin aptal ve cani olduklarını, kendi topraklarını yönetememekle suçlayıp toprakları ve de topraklar üzerinden elde edilen gelirleri toplayıp yerlilere dağıtacaklarını açıklamıştı. Bu doğrultuda kurulan fonlarda hissesi bulunan yerlilerin kayıtları ta baştan kayboldu, yakıldı ve yıllar boyunca unutturuldu. 1887'den bu güne kadar bu fonların teftiş edilmediğini ve kızılderililerin hesaplarına göre 137 milyar doların ödenmesinin gerektiği vurgulanmaktadır.

1887'deki yasadaki etkilenen kabilelerden bazıları:

Cherokee (Oklahoma)
Sioux/Lakota (Güney Dakota)
Navajo (Utah)
Blackfeet (Montana)
Cheyenne (Güney Dakota)
Arapaho (Wyoming)
Chippewa/Ojibwa (Minnesota)
Nez Perce/Nimi'ipuu (Idaho)

Tüm bu Kabileler, tek gelir kaynağı olan toprakların ellerinden alındığını ve sonra da karşılığında tazminatlarının ödenmediğini açıklayarak bu tür hırsızlığın son bulmasını talep ediyorlar.

Londra A. ONAL
Mektubu

ABD'nin Elektrik Kesintileri

Ağustos ortasında dünyanın imparatoru olan ABD'de ve de Kanada'da 50 milyon insanın elektriksiz kaldığına şahit olduk. Dünyayı iliklerine kadar sömüren ABD emperyalizminde meydana gelen ve ABD tarihinde bu güne kadar görülmemiş büyüklükte olan bu elektrik kesintisi neyi göstermektedir?

ABD emperyalizminde elektrik bir avuç tekeller tarafından üretilmektedir. Bu tekellerin toplumun sürekli artan ihtiyaçlarını karşılama diye bir niyetleri olmadığını, aksine azami karlar için her türlü sahtekarlığa başvurduğunu geçtiğimiz yıllarda ortaya çıkan Enron skandalı ile gördük. Ancak elektrik üretimindeki bu skandal sadece Enron ile kısıtlı değildi. Tekellerin bu yeni sahtekarlıkları seksenli yıllara kadar dayanmaktadır.

Enerji kesintisinin başladığı elektrik santrali Niagara Mohawk şirketine aittir. Bu şirket 1980'lerde nükleer santral kurma izni aldı ve bu santralin maliyetini elektrik tüketicilerinden çıkarmaya girişti. Yüksek elektrik faturalarına gerekçe olarak yüksek maliyetli nükleer santrali gösterdi. Ancak araştırmalar, Niagara Mohawk şirketinin mafia usulü işler yaptığını ve santralin maliyetini şişirerek elektrik tüketicilerinden milyarlarca doları çaldığını ortaya çıkardı. Olay ortaya çıktıktan da iş işten geçmişti. Şirket 4.3 milyar dolar gibi cüzi bir ceza ödeyerek sıyrılmıştı bu olaydan...

Elektrik şirketleri ABD hükümetindeki kulis çalışmalarını ile enerjide 'serbest rekabet' kanunlarını geçirdiler. Enerji şirketleri, bu yeni yasalarla mevcut enerji sisteminin alt yapısını kullanarak ve de hiçbir yatırım yapmadan tekel konumları ile milyarlarca dolarlık karlarına karlar kattılar.

Günümüz kapitalizminin temel ekonomik yasası Maksimum kar yasasıdır. Bu dikkate alındığında tekellerin bu çalışma yöntemleri mevcut sistemle uyum içindedir. Toplumsal üretimin merkezinde olan elektrik üretimi toplumun refahı için üretilmiyor. Maksimum kar için üretiliyor. Santrallerin kapasiteleri son noktasına kadar kullanılıyor. Eski ve çevreye zararlı teknoloji kullanılıyor. Santrallerin kapasiteleri son noktasına kadar kullanılıyor. Ani iklim değişikliklerinden veya ani arızalardan dolayı ortaya çıkabilecek ani enerji talebini karşılayacak bir kapasite planlamasına gerek duymuyor bu tekeller ve de ABD kapitalizmi... Hükümetin çıkardığı 'serbest rekabet' kanunları ile onları denetleyecek ve hesap verecekleri bir kurum da yok ortada; devlet dahil...

Günümüzde elektrik üretiminin merkezileşme boyutunun önemini bilmeyen yok. Elektrikğin üretim ve dağıtımdaki rolünü de bilmeyen yok. Gerek elektrik üretimi gerekse kapitalist üretim o kadar merkezileşmiş durumdadır ki 'serbest rekabet' ile elektrik üretiminin ne kadar serbest olmadığı ve ne kadar merkezi olduğu ABD ve Kanada'da yaşayan elektrik kesintisi ile kendini berrak bir şekilde gösterdi.

ABD ve Kanada'daki elektrik kesintisi iki önemli gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi:

Birincisi, ABD elektrik üretimin alt yapısının 'üçüncü dünya ülkeleri seviyesinde' olduğunu ABD emperyalistleri bile kabul etmek zorunda kaldı. Tıpkı Kral Çıplak habiyesinde olduğu gibi....

İkinci gerçek ise, üretimin merkezileşmesinin geldiği bugünkü noktada, kapitalizmin kendi varlığını ayakta tutmakta zorlandığıdır. Kendini savaşlarla, mevcut sistemi yamalayarak ancak ayakta tutmaya çalışıyor kapitalizm...

Merkezileşmiş üretim ile toplumun sürekli artan ihtiyaçlarını karşılayabilecek ve elektrik kesintileri gibi toplumu ilkel yaşama itmeyecek tek bir üretim sistemi vardır.

KOMÜNİZM!

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

Hala daha "Birlik Mücadele Dayanışma" demeyen var mı?

Polemik

Türkiye'de iki aile. Biri Asker diğeri Sivil AB'ci. Asker AB'den kuşku. Kaybı olabilir, istemiyor! Diğeri de AB belki gelir de kurtuluruz diyor. Denktaş neden AB'ye karşı anladınız mı? Kıbrıs halkını emperyalizmden kurtarmak istediğinden değil yanıl

Üniversite Günlüğü

Gençlik BDH altında örgütlenmeli.

Hazırlayan Evren Maner

Son Tahlilde Dünya ve Kıbrıs

Artık büyük tekellerin halkların geleceği üzerinde oynadığı küçücük bir dünyada yaşıyoruz. O kadar küçüldük ki, ele avuca sığmayan hisse senetleri ve kredi kartlarıyla bir gecede banka hesapları boşalırken, diğer taraftan krizler emekçi halkın yaşam standardını yerle bir ediyor. Dünya düzeni zengin kuzey ve yoksul güney arasında büyük bir farklılaşmaya giderken, birileri de çıkıp bunun adına "Yeni Dünya Düzeni" ya da "Globalleşme" diye isim takıyor.

Sanayi devriminden günümüze sermaye tam anlamıyla küresel bir döngü içerisinde ilerliyor. Marx Kapitali yazarken bu yüzden enter-nasyonalizmin zorunluluğu üzerinde durdu ve, "bütün dünya işçileri birleşiniz" dedi. O halde bu bahsini ettikleri "Globalleşme" ya da diğer adıyla "Yeni Dünya Düzeni" nereye dayanıyor? Özellikle ve de özellikle ülkelerin ve de piyasaların yüzden az şirketler tarafından idare edildiği, kontrol edildiği bir dünyada? Sermayenin genişleyerek, parlamentarizmin lafının geçmediği, bütün yargı makamlarının sermaye kontrolü altına girdiği bir dünyada?

İşte Kıbrıs'ta bu koşullarda sayıları yüzden az ulus ötesi şirketlerin dünya toprakları üzerindeki çıkarlarının birer parçası olarak yerini aldı. Ben Saddam'ı beğenmiyorum diyen Amerika (Petrol ve Silah şirketleri), Irak'taki rejimi kaç günde değiştirdi? Ya Afganistan'ı? Avrupa göbeğindeki Yugoslavya'da neler oldu. Ruanda katliamı olurken, silahlı kimler temin etti ve de kimin çıkarları için toplu katliamlar oldu? Bugün Kıbrıs'a geniş bir çerçeve içerisinde baktığımızda, dünya sisteminden koparmadan baktığımızda, dünya emperyalist-kapitalist sistemini çıkarları temelinde Kıbrıs Ortadoğu'da Jeo-Stratejik bir öneme sahiptir. Yani Kıbrıs= Doğu Akdeniz'de bir uçak gemisi, Ortadoğu'da bir cephanelik!

savaşından en karlı çıkan ABD çekmekte. Bir ülkeyi bölmek için, o ülkedeki halkları düşmanlaştırmak için ve kendi çıkarları için o ülkeyi şekillendirmek için, dış güçler her zaman yerli işbirlikçilere ihtiyaç duyar. Ki bunlar malum hala daha başımızda, emperyalizmin çıkarlarını korumaktadırlar. Kırk senedir görüşmeye giden liderler hiçbir

zaman halka dönüp, biz bunları gördük, kararlaştırdık ne düşünüyorsunuz diye sormadılar. Şu anki mevcut Annan Planı yıllar öncesinden belirlenmiş ve de taslağı çıkarılmışsa da, bizim bundan yıllar sonra haberimiz oldu. Ve üstüne üstlük, kendi hazırladıkları plana karşı çıktılar. Biz de oturduk ve bu tiyatroyu seyrettik. Tıpkı Kıbrıs sorununun bugünlere geldiği yıllarda yapılanlar gibi. Geçmişte hiç sormadığımız bir soru vardır. Bu halk eğer bir birini öldürüyorsa ve mevcut bir savaş varsa, bu silahlar nereden geliyor?

Seçim süreci ve Gençlik Ne Yapmalı?

Seksen bin Kıbrıslı Türk'ün sokaklara çıktığı günden itibaren

Görüşmelerde konuşulanlar derhal açıklanmalı ve halkın bilgisine sunulmalıdır. Meclis hiçbir zaman kapalı oturum yapmamalı, her zaman mecliste basın mensupları gözlemci olarak görev yapmalıdır. Seçim sonrası barış güçleri ne olursa olsun, çözüm karşıtı güçlerle koalisyon kurmamalıdır, herhangi bir iş birliğine girmemelidir.

Gençler bu bağlamda, üniversite gençliği halkın örgütlü birliği için çalışmalı ve buna kafa yormalıdır. Bu arada üniversite gençliği, halkımızın birliği için çalışmalı, halkın birliğini isteyen saflarda çalışmalıdır. Halk olarak, 18 Aralık seçimlerini (REFERANDUM) kazanmak için elimizden geleni yapmalı, bu düzenin artık bu şekilde gitmeyeceğini açıkça ortaya koymalıdır. Kıbrıs sorunu hiç şimdiye kadar gençliği ekonomik ve de sosyal olarak böyle parçalamamıştır. Artık daha fazla kaybedilecek yıllar, daha fazla göçler yaşanmamalıdır. Bunun önlemini almak için birlik olup, buna kafa yorulmalıdır. Aralık'taki referandumu kazanmayı garanti altına almalı, sadece seçimleri kazanmakla kalmamalı, seçimlerin ardında duran anlaşmayı elde etmek için hiçbir zorbalığa boyun eğmeyecek, seçtikleri vekillere zorla dayatmalar yapıldığından onların yalnız olmadıklarını bildikleri, boyun eğmek zorunda olmadıkları, kendilerini destekleyen örgütlü ve kararlı bir halkın arkalarında durduğunu bilmelerine dayanak sağlayacak bir örgütlenme oluşturulmasında yer alan bir gençlik. Gençliğin dinamizmi böyle bir örgütlenme için canla başla çalışmalı ve bunu gerçeğe dönüştürmelidir.

Ya halkımız örgütlenerek, anlaşmanın ardında durduklarını göstererek, ve de seçimleri kazanarak ilerleyecek, ya da 29 yıllık düzen 79 yıl olacak. Mevcut mandıra yaşamı sürece. Gençlik şu anda halk olarak varlık yokluk kavgası verildiğini anlamalı... Gençlik halkımızın bunu kavraması için ve de bu kavgadan zaferle çıkmanın aracı olarak örgütlenmesi için iş başı yapmalı.

Bölücü ve dağınıklık konusunda hiçbir taviz vermemelidir. Ya hep beraber ya hiç birimiz.

1960 anlaşmasından sonra, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin garantörleri kimlerdi? Türkiye, Yunanistan ve İngiltere. Bu üç ülke de NATO içerisinde Sovyetler'e karşı bir cepheye birleşik bir güç olarak yer aldılar. Yani NATO'nun çıkarları ne ise, o yapılmalıydı. NATO'nun başını da hala daha ikinci dünya

artık geriye dönüş olmayacaktır. Bu örgütlülüğümüzü koruduğumuz sürece, ve daha da örgütlü, güçlü bir yapı haline geldiğimiz sürece, artık geçmişteki yanlışlar yaşanmayacaktır. İleriye doğru, örgütlü bir halk ve seçim sonrası gelişecek Doğrudan Demokrasi temelinde, koltuklarda halk oturmalıdır.

Ya Tanrı yoksa!?

Bir koro tutturmuş hep bir ağızdan söylüyor!
-Kıbrıs sorunu uluslar arası topluluk müktesebatına göre çözülmeli...
-Uluslar arası hukuk kriterlerine göre anlaşma olmalı...
Hey be hey!
Başka ?
Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi!
Hep bir ağızdan söylüyoruz.
Anlaşma olmalı.
Ama bu yukarda saydıklarımız çok meşgul.
Bizim uluslar arası topluluk şimdi Irak'ın altını üstüne getirmekle meşgul.
Avrupa Hukuku ise Afganistan'ı yeniden inşa ediyor!
Yani anlayacağınız iş yine bize düştü.

Kırk yıldır BM Kıbrıs'ta çözüm bulmak için canını yiyor.
Yiyor da bir şeyler olmuyor.
Bizim Kıbrıslıları bir türlü ikna edemedi.
Ne ABD'si, ne de AB'si.
Ne tuhaftır, bir türlü bizim Kıbrıslılar yola gelmiyor.
Ne Rumu ne de Türkü.
Ne BM sekreterleri geldi geçti bu topraklardan.
Kofi Annan şimdi kara kara düşünüyor.
Öyle sanıyorsunuz değil mi?
Bizim Arap masum.
Elinden geleni yaptı zavallı diyorsunuz!

Sahi BM'yi kimler oluşturuyor, bilen var mı?
Beş daimi üye, ABD, Rusya, Fransa, İngiltere, Çin...
Dünyanın kaderini belirleyen beş ülke.
Kıbrıs sorununun ele başları.
BM Güvenlik Konseyi Başkanlık sistemi dönüşümlü...
Sırayla gidiyor...
Ağustos'ta Suriye, Eylül'de İngiltere, Ekim'de ABD ve sırayla Angola, Bulgaristan...
Top her zaman İngiltere ile ABD'nin elinde.
Bunların gönlü olmadan Kıbrıs'tan savaş uçağı bile kalkmaz.
Ne de bu ada üzerindeki liderler atıp tutar.
Bu noktada anlaştıysak şimdi IMF'ye ve de AB'ye geçebiliriz.

AB'de işler nasıl yürüyor bir bakalım...
AB içerisinde top Almanya ve Fransa'da...
Bütün yasalar ve de serbest rekabet reformları Alman ve Fransız Tekellerinin emriyle çıkıyor.
Emekçi düşmanı yasalar, AB'nin yayılmasıyla son dönemlerde artmaya başladı.
Geri kalmış ülkeleri kanının son damlasına kadar sömüren AB, kendi sistemini korumak için AB'nin etrafına kalın duvarlar çekerek, demokrasi burada diye propaganda yapıyor.
Sömürdüğü ülkelerden gelen göçmenleri engellemek için ise, uluslar arası göçmenlere karşı mücadele yasaları çıkartıyor.
Bu da mevcut koşullarda, göçmenlerin gemilerinin bombalanması, sınır delme eylemlerinde vurulmalar ve bir çok insan ticaretiyle sonuçlanıyor.
İnsan ticareti bana her zaman köleciler toplumu hatırlatmıştır.
Dünya halklarının refahını savunan birlikler, ileri gideceğine, kölecilik dönemine geri dönmeyi bir özgürlük adı altında, demokratik bir devrim olarak görüyorlar.
IMF'de sözü geçen ülkelerden biri de Almanya ve Fransa!
Türkiye'de şu sıralar IMF reformları bir gecede çıkarken, AB için gerekli yasalar neden gecikiyor sorusuna karşılık verilecek tek yanıt şu olmalıdır.

Sermayenin anayasası IMF, AB'nin neyine aykırı!
Temelde serbest rekabet, yağma, işçilerin sömürsü olduğu sürece.
Alman, Fransız, Amerikan, İngiliz sermayesi Türkiye'yi neden bu kadar bastırırsın ki!
Onlara göre Türkiye çantada keklik!
İstediklerini yaptırtıyorlar.
Baksanıza, Koalisyon Güçleri Irak için Türkiye'den istediğini aldı.
Çantada keklik misali dedik ya!
Bir torba asker.
ABD'li borsacı demedi mi, Türkiye'nin en iyi pazarladığı şey askerdir diye.
İlişkiler bu kadar iyiyken.
Bu NATO güçleri.
Yıllar önce temelleri atılan bu aile kurumu.
Şimdi dönüp de Kıbrıs'ta bir çözüm mü arasın!
Çok şey bekliyoruz gibime geliyor.
Bir şeyler bekliyoruz da, yanlış yerlerden bekliyoruz.
Tarihi boyunca tanrıyı arayan adam, sonunda kendinin inisiyatif dışında hiçbir şeyin gerçek olmayacağını, olamadığını öğrendiğinde.
İşleri yoluna koymak için emek harcamış, ateşi bulup ısınmış. Biz de hala daha düşünüyoruz, ya bunlar anlaşırsa, diye.
Peki ya tanrı yoksa!?
Denktaş'ın AB ile ne sorunu olabilir!

Parka Ziya Çelik

GELİN BU HARCİ BİRLİKTE KARALIM

KSG'nin geçmişten bugüne tavrı nedir?

Ne dedik hep?

Birlikte mücadele...

Ne dedik hep?

Kıbrıs Sorunu ancak ve ancak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin zaferi ile çözülür.

Biz, bu burjuva-emperyalist planın elde edilmesi mücadelesinin bir reform mücadelesi olduğuna inanıyoruz.

Nedir reform?

Mevcut sistemin (kapitalist sistem) yıkılmasının sözkonusu olmadığı, sistemin sınırları içerisinde halkın güncel sosyal-ekonomik talepleri üzerinde iyileştirme politikasıdır.

Adanın yeniden birleşmesi, birleşik işçi sınıfı mücadelesinin ivme kazanması, halkın bu açık hava hapis-

hanesinden çıkıp bir soluk alması mevcut sistem içerisinde bir iyileştirme değildir de nedir?

Reform için mücadele ile, reformist siyaset gütmek arasında da ince bir çizgi vardır.

Planın kabul edilmesi durumunda ada emperyalizmden kurtulacak mı? Sömürü sisteminin aygıtı burjuva devlet mekanizması parça parça edilecek mi?

Hayır!!!

Peki KSG-KSP siyaseti bu reform mücadelesinin halkı kurtuluşa götürceğini mi söylüyor?

Yoksa, Kıbrıs'taki mücadelenin temel koşulunun ittifaklar olduğunu, birlikten geçtiğini, kısmi bir iyileştirme için bile halkın ipleri eline alması gerektiğini ve de bunun başka bir yolunun olmadığını, asıl kurtuluşun Türkiye-Yunanistan ve İngiltere işçi ve emekçi sınıfları, devrimcileri ile kurulacak ve ülkeyi anti-emperyalist bağımsız bir ada haline getirecek politika olduğunu mu halka kavrarmaya çalışıyor?

Elbette ikinci şıkkı gerçekleştirmeye çalışıyor.

Tarih diye bir şey vardır.

Belgelerle konuşulur ve bunlar en güzel kanıtlardır.

Alın, açın, okuyun!!!

Kurtuluşun yolunu çizdik biz bir kere!

Bu kesin ve nettir!

Hiçbir şekilde de demogojiye, karalamaya, etiket yapıştırmaya meydan veremeyecek bir siyasettir bizim siyasetimiz!!!

İşte bu noktada KSG ve KSP'nin BDH içerisinde yer almasının mantığı kavranır sanıyorum...

İşte bu noktada devrimci bir yapının reform mücadelesinde nasıl bir manevra izlediği kavranır sanıyorum...

Tabii, her siyasetin de kendine özgü çözümleme tarzları vardır.

Çözümlemeler, diyalektik düşünmeden ve Kıbrıs özelinde dikkate alınmadan yapıldığında, KSG-KSP siyaseti reformist, kitle kuyrukçusu, burjuva, oportünist, emperyalizmin işbirlikçisi olarak algılanabilir.

Ama çözümlemeler şablonculuğa takılmadan, devrim ve sosyalizm mücadelesi içinde nasıl manevralar yürütüleceğinin her ülkenin kendine özgü koşulları dikkate alınarak yapıldığında tamamen ters yönde ve

de doğru yönde algılamalar sözkonusu olacaktır.

KSG-KSP siyasetinin özgünlüğü, BDH bünyesinde bulunması, Kıbrıs'taki reform mücadelesine verdiği desteğin niteliği ancak doğru çözümlemelerle anlaşılabilir.

Hareketimiz, sağa sola çekilerek, mantığını kavramadan Kıbrıs koşullarına soyut siyaset yaparak değil!!!

Hareketimizi kavrayınız!

Asgari ve azami hedeflerimizde bize destek olunuz!

Anti-Emperyalist Birleşik Cephe(AEBC) siyasetimize güç veriniz!

Yeni bir geleceğin, anti-emperyalist, sosyalist bir Kıbrıs'ın harcını gelin beraber yoğuralım...

Yeni bir geleceğin, anti-emperyalist, sosyalist bir Türkiye'nin harcını gelin beraber yoğuralım...

Yeni bir geleceğin, anti-emperyalist, sosyalist bir Yunanistan'ın, İngiltere'nin harcını gelin beraber yoğuralım...

Gelecek, bizim, işçi sınıfının ellerinde...

Herşey, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için!!

Irak'ta Kitle İmha Silahı Varmıydı Yok Muydu? II

İngiliz Hükümeti Irak'a savaş açmak için geçen Eylül ayında bir dosya hazırlayarak kamuoyuna Irak'a saldırma gerekçesini duyurmuştu. Gerekçe olarak da Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğu (kimyasal silahların varlığı ve nükleer malzeme almaya çalıştığı) ve Irak rejiminin bu silahları savaş çıkması halinde 45 dakikada kullanabileceği iddia edilmişti.

ABD ve İngiliz emperyalistleri bu gerekçeleri öne sürerek Irak'ı işgal ettiler. Ancak bu güne kadar Irak'ta hiçbir kimyasal silah bulunamamış, onbinlerce kişi hayatını yitirmiş ve milyonlarca kişi ilkel ortamda yaşamaya itilmiştir.

İngiliz savunma bakanlığında üst düzey sorumlusu olan, Irak'ın kimyasal ve biyolojik kitle imha silahları ile yakından ilginen ve hatta 1997 yılında BM uzmanı olarak da çalışan Dr. David Kelly, BBC muhabeirine Eylül ayında hazırlanan dosyanın şişirilmiş bir dosya olduğunu ve bu dosyada bulunan iddiaların bazı kısımlarının da güvenilir kaynaklardan gelmediğini muhabeirine açıklamış ve bu olay kamuoyunda hükümetin büyük aldatmacası olarak yankı yapmıştı.

Bu olay karşısında Tony Blair hükümetine güvensizlik gittikçe arttı ve İngiliz parlamento komisyonu olayı ıcelemişti. Ancak komisyonu oluşturan İngiliz Emek Partisi milletvekilleri ve komisyon başkanının oyu ile hükümet aklanmaya çalışılmış ancak kamuoyunun hükümete olan güvensizliği bu oylama ile daha da artmıştı.

Tony Blair hükümeti bu çıkmazdan kurtulmak için bilgiyi sızdıran kişiyi aramaya koyuldu. BBC'den bu bilgiyi sızdıran kişiyi açıklanması istendi. Ancak BBC bunu yapmadı. Dr. David Kelly savunma bakanına BBC muhabeiri ile görüşüğünü şahsen açıkladı. Elinde bu bilgi ile hükümet ve bürokratlar harekete geçerek Dr. David Kelly'nin ismini basına sızdırma kararı aldılar ve öyle yaptılar.

Daha sonra İngiliz gizli istihbarat meclis komisyonu Dr David Kelly'nin kapalı kapılar ardında bilgi vermesini emretti. Kelly arkadaşına gönderdiği e-mailde "karanlık güçlerin devrede olduğunu" anlattı ve aynı gün evinden 5 km uzakta bileği kesik ölü bulundu. Polis Dr David Kelly'nin "intihar ettiğini" söyledi. Ancak hükümet olayı örtbas edemedi ve Yargıç Lord Hutton'a bu konuyu detaylı araştırması için görev vermek zorunda kaldı.

Yargıç Lord Hutton Olayı İncelemeye Başladı

Yargıç Lord Hutton Tony Blair'ı, Savunma Bakanı Hoon'u, olayın merkezinde olan Tony Blair'ın İletişim Direktörü (basını yönlendirmeden sorumlu sekreter) Alastair Campbell'i ve bir dizi bürokratla muhabeirleri de şahit olarak çağırdı.

Dosyayı şişirme olayını kamuoyunun bilgisine ilk getiren BBC'den Andrew Gilligan, Dr Kelly ile görüşüğünü ve bilgileri ondan nasıl aldığını Lord Hutton'a anlattı.

Gilligan ayrıca Tony Blair'ın İletişim Direktörü Campbell'in dosyayı düzenleme işiyle ilgilendiğini Dr Kelly'den bir otele yaptığı görüşmede nasıl öğrendiğini açıkladı. Ancak BBC içinde olayın yayınlanmaması için bir tartışma olduğu, konuyla ilgili BBC e-maillerinde ortaya çıktı.

Başbakan'a Doğrudan Bağlantı

Acak olayın müthiş boyutu İngiliz başbakanlık ve diğer bakanlıklarla bürokratların dosya ile ilgili tartışmaları gözler önüne serdi. Tony Blair'ın başbakanlıkta müsteşarı olan Jonathan Powell, Irak Dosya'sının ilk taslağından memnun olmadığını ve bu dosyadaki bilgilerin Irak'tan 'yakın tehlike' olmadığı görünümü verdiğini dile getirdi.

Campbell'den Powell'e gönderilen e-mailde ise dosyanın Meclis Gizli İstihbarat Komisyonu başkanı John Scarlett (eski İngiliz casusu) ve kabine bürokratlarında olan Julian Miller tarafından büyük oranda değiştirildiği ve bunun Tony Blair tarafından istendiği yazılıydı.

Kamuoyuna sunulan abartılmış Irak Dosyası'nın önsözüne Tony Blair şunları yazmıştı: "Tehdidin ciddi ve gerçekçi olduğu konusunda hiçbir kuşku yoktur. Saddam kitle imha silahları konusunda ilerleme kaydetti ve durdurulmalıdır".

Lord Hutton incelemesi kamuoyuna yansımayan bir dizi bilgiyi de gündeme getirdi. Başbakanlık ofisindeki yazılarda, BBC'nin haber kaynağını sızdıran kişiyi açıklamak için 'mengeneyi sıkamak gerektiği' ve BBC ile ilişkilerin 'tavuk oyununa' dönüştüğü yazılıydı.

Savunma Bakanı'nın Tavrı

Belgeler ayrıca savunma bakanı Geoff Hoon'un en üst müsteşarın tüm uyarılarına karşın (o dönemde Dr Kelly'nin bu bilgileri sızdırdığı bilinmiyordu) Dr David Kelly'nin meclis komisyonuna delil vermesini talep ettiği ortaya çıktı.

Dr Kelly'nin basına ilgili bütün görüşmeleri bakanlığa bildirdiğini açıklayan savunma bakanı bürokratı 'basına bağlantı işi Dr Kelly'nin görevinin bir parçasıydı' şeklinde konuştu.

Savunma Bakanı Geoff Hoon, Dr Kelly ile BBC muhabeirinin görüşüğünü öğrendiğinde, "bu ciddi bir disiplin sorunudur ve hükümeti gerçekten zor ve utandırıcı bir duruma koydu" şeklinde konuştuğu ortaya çıktı.

Alastair Campbell İfade Verdi

Olayın merkezinde bilinen Alastair Campbell, Lord Hutton'a ifade verirken dosyanın içeriğini savundu, ancak Irak'ın 45

dakikada kimyasal saldırı yapabileceği kapasitesi olduğu bilgisinin dosyaya girmesinde rolü olmadığını öne sürdü.

Alastair Campbell dosyadaki bilgilerin itibarının istihbarat dairelerine ve casuslara ait olduğunu ve gizli istihbarat müdürlerinin konuyla başından beri ilgilendiklerini söyledi.

Başbakanlık'taki yazışmalar konusundaki soruları cevaplayan Alastair Campbell, bu kez daha önce yalanladığı (Başbakanlığın dosyayı hazırlamada hiçbir ilgisi olmadığını söylüyordu) olayları doğruladı.

Lord Hutton'a ifade veren Campbell anı defterinden bilgiler de aktardı. Anı defterinde eski bir casus ve meclis istihbarat komisyonu başkanı olan John Scarlett'in söyledikleri gerçekten tüyler ürpeticidi. John Scarlett Campbell'e: "Alt kademelerde dosyada yazılanlardan memnun olmayanlar olabilir. Fakat senin de bildiğin gibi üsttekilerin düşüncesi böyle değildir". Yani bir başka deyimle konuyu yakından bilenlerin dosyada doğru bilgiler olmadığını bilen bilirkişilerin düşünceleri önemli değildir. Biz ne dersek doğru olan odur! Yani emperyalistler savaş yapmak isterlerse her türlü yalana başvura-bilirler!

Hutton incelemesinin ardından Campbell'inden ayrılacağını açıkladı. Ancak Dr Kelly'nin ölüm olayının yansımaları son bulmadı.

Tony Blair İfade Verdi

Hutton soruşturmasına çağrılan Tony Blair, Campbell'in dosyanın "sunumu" ile sorumlu olduğunu ve Meclis İstihbarat Komisyonu başkanı Scarlett'in ise dosyanın hazırlanmasından sorumlu olduğunu açıkladı.

Ancak Başbakanlık ofisinden gelen bir e-postaya göre başbakanlık dosyanın "sağlam bir şekilde güçlendirilmesi"ni talep ediyordu. 45 dakikada kimyasal silahların kullanılabileceği iddiası sadece bir Iraklı subaydan ve ikinci elden geldiğini ancak bu kaynağın güvenilir bir kaynak olmadığı da Hutton soruşturmasında tekrar ortaya çıktı. Raporu hazırlayanlar kelimelerle oynamaya başladılar.

"Olasılık", "yapabilir" olarak değiştirilerek savaş gerekçesi artırılmıştır. Tony Blair, istihbarat örgütüne "tam güvendiğini" açıklayarak "45 dakikalık" iddianın doğruluğunu sorgulamadığını açıkladı.

BBC haberinden sonra Tony Blair'ın BBC Genel Müdürü'nü arayarak olayı yatıştırmaya giriştiği ortaya çıktı. Olayın yatıştırılması için de BBC "hata yaptığını" açıklayacaktı.

Tony Blair, kamuoyunun dikkatlerini BBC haberi ile üstüne çektiği kabul etmiş, ve Dr Kelly'nin Savunma Bakanlığına BBC muhabeiri ile konuştuğubildirmesi olayını

öğrendiğini açıkladıktan sonra, Dr Kelly'nin isminin basına açıklanması ile ilgili toplan-tılara katıldığını itiraf etmek zorunda kaldı.

Tony Blair'ın 'kurallara göre' hareket ettiklerini ve tüm sorumluluğu kabul ettiğini açıkla-yarak kamuoyuna "dürüst ve güvenilir" kişi imajını vermeye çalışması dikkati çekti.

Savunma Bakanının İfadesi

Savunma Bakanı Geoff Hoon ifadesinde Dr Kelly'nin "şişirilmiş dosya" haberini yayan kişi olarak kamuoyuna açıklanmasında sorumluluğun başbakanlık ofisine ait olduğunu açıklayarak Tony Blair'ın iletişim direktörü Campbell ile istişare içinde hareket edildiğini söyledi. Hoon daha sonra, nasıl "soru-cevap" metodunu kullanarak Dr Kelly'nin isminin basına sızdırılması kararını aldıklarını ve tüm sorumluluğu Dr Kelly'nin üzerine nasıl yılmaya çalıştıklarını belgeler gösterilince kabul etmek zorunda kaldı. Ancak Savunma Bakanı Hoon'un sürekli olarak Başbakanlık'la istişare içerisinde kararların alındığı açıklaması olayın sıradan bir "hata" olmadığını ve planlandığı ortaya çıktı.

Bir Kez Daha "Abartılmış Dosya"

Savunma İstihbarat Dairesi'nden yeni emekli çıkan Brian Jones, hazırlanan Irak dosyasının içinde bazı kısımların ve özellikle de kimyasal silah üretimi konularının "abartılmış" olduğunu ve Savunma Bakanlığına kaygılanı dile getirdiğini Hutton komisyonuna açıkladı.

Dr Kelly'nin de bu kaygıları taşıdığını anlatan Jones e-postalarda bu bilgilerin mevcut olduğunu söyledi.

Ancak "Bay A" olarak bilinen bir kişinin telefonla verdiği ifadede Dr Kelly'nin dosya hakkında hiçbir kaygı dile getirmediği söyleneğine karşın, "45 dakikalık" iddianın "cevaplardan çok sorular ortaya çıkardığı"ni kabul etti. Bu iddianın siyasi amaçlara hizmet etmesi için o şekilde hazırlandığını "Bay A"nın Dr Kelly'e gönderdiği e-postadan ortaya çıktı.

Tony Blair'a Güven Dibe Vurdu

Hutton soruşturması ile kamuoyunda Blair hükümetine olan güvenin dibe vurduğu ve Tony Blair'ın İngiliz Emek Partisi için sıkıntı yaratan biri olduğu anketlerde ortaya çıktı. Tüm bunları dikkate alan emperyalist çevreler, son olarak Meclis İstihbarat Komisyonu'nun Irak Dosyası raporunda Blair'ın, tüm uyarılara rağmen Irak'a savaş açtığını ve dolayısı ile de İngiltere'ye terör saldırısı olasılığını azaltmak yerine artırdığını açıkladı.

Görünen o ki, Hutton soruşturması tamamlandıktan sonra emperyalist yeni yüzlerle - bakanlarla- saldırgan siyasetlerini devam ettirmeyi planlıyorlar.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

SINIR KAPILARININ AÇILMASIYLA ORTAYA ÇIKAN GÖRÜNÜM

23 Nisan, 2003 tarihinde yeşil hattın açılması ile Kuzey'e müthiş bir Rum akını olmuştur.

Rumların çok doğal olan bu davranışı gerek Türkiye gerekse Kıbrıs Türk Yönetimi temsilcileri tarafından bol bol işiştir edildi.

"Kapıların açılması halinde herkes Kıbrıs'lı Türkler'in kitleler halinde Güney'e geçeceğini söylüyordu. Halbuki bunun tam tersi oldu! Türkler Güney'e değil Rumlar Kuzey'e geçiyor!" gibi palavraları gerek Denktaş'tan gerekse Lefkoşa ve Ankara'daki militarist rejimin diğer temsilcilerinden işit-tiler.

Halbuki olan neydi? 29 yıldır evinden yerinden, doğup büyüdüğü topraklar- dan, yurdundan olan bir halk; hem özlem gidirmek, hem merakını yen- mek, hem de geride bıraktığı anıların- dan izler bulmak (bir fotoğraf, bir eşya gibi) ümidiyle hiç tereddüt etmeden Kuzey'e koştu. Bu gelişler Kuzey'in üstün ekonomisine sığınmak için yapılan bir dönüş değildi. Ne de Kuzey'in olmayan adaletine duyulan takdirin bir ifadesiydi. Tamamıyla özlem, merak ve nostalji dolu gezilerden ibaret-tiler.

Kıbrıslı Türkler de aynı duygular içinde Güney'de bıraktıkları topraklarına koştular.

Şimdilerde artık özlem, merak ve nostalji yatışmış durumdadır. İnsanlar artık gerçeği tüm yalınlığı ile görmeye başladılar.

Kıbrıslı Rumlar açısından mülklerine yeniden kavuşma mücadelesi tekrar gündemin üst sıralarına oturdu. Ama önemli sorunları da beraberinde getirdi. Çünkü yıllardır mal-mülk konusunda uğradığı haksızlıklar üzerine poli-

tikalarını kuran, bu uğurda AB İnsan Hakları Mahkemelerine sayısız başvuru- lar yaptıran Kıbrıs Rum yönetiminin elinin temiz olmadığı açığa çıktı. Mülkiyet sorunu, burjuva temelde bir çözüm aranan Kıbrıs sorununun en kar- maşık, çözülmesi en zor unsuru olarak öne çıktı.

Kıbrıslı Türkler açısından gerçekler daha da çarpıcı. Bir yandan Güney'de kalan mülklerinin yükler acısı durumu karşısında ne yapacaklarını bilmez durumdadırlar. Güney'de bıraktıkları mallarına karşılık Kuzey'de hiç veya çok az karşılık buldular. Eşdeğerlerine karşılık olacak gayri menkullerin Ankara-Denktaş-Derviş rejiminin gaspçıları tarafından ele geçirilişine tanıklık ettikten sonra, Güney'deki mülkünü de önce bakımsızlıktan harap edilerek ardından da Kıbrıs Rum liderliği içinde etkin olan emlak mafiası tarafın- dan iç edilişine tanıklık ettiler.

Öte yandan da, tüm bunlar yet- mezmiş gibi, 74'le birlikte kurulan rejimin 29 yıldır uyguladığı ekonominin 60'lı yıllarda uygulanan Türk'ten Türk'e soygununun bir devamı olduğunu kavrama fırsatı buldular.

Kıbrıs'ta bir Türk çarşısı kurmak ve bu çarşıdan elde edilen vergi ve harçlar- la bir devlet idame ettirmek projesinin maliyetini ne Türkiye ne de bu projenin baş mimarları olan ABD ve İngiltere ödemişlerdir. Faturayı Kıbrıs Türk halkı ödemiştir.

Kıbrıs Türk halkı bu faturayı Dünya'nın hiçbir yerinde görülmemiş yükseklikte vergi, harç ve fonlar üzerinden ödemiştir.

Güney'de dana etinin kilosu yedi-ibuçuk milyon TL, Kuzey'de onüçmilyon! Güney'de petrol fiyatları %20 daha ucuz ve hemen hemen her üründe (bir kaç kalem hariç) AB standartlarına göre vergilendirilmiş. Güney Kıbrıs'ta ürünler Kuzey'e göre daha ucuz.

Güney'e arabanızla geçerken 20 KL gibi bir meblağ ödüyor olsanız da endişe etmeyin. Geçmişken deponuzu Güney'den doldurun, 3-5 kilo et bir mik- tar da meyve sebze vs.den oluşan bir alışveriş yapmakla Güney'e geçiş mas- rafınızı amorti edersiniz.

Anlayacağınız 29 yıldır TC'nin Kıbrıs

Türk'ünün masrafını çektiği de koca bir palavra. Tam tersine TC'nin çıkarları için yaklaşık 45 yıldır sınır bekçiliği yapan Kıbrıs Türkü, kuzey Kıbrıs'taki devletçi- lik oyununun masraflarını da büyük ölçüde karşılamış, üstelik bunu büyük bir işsizlik ve piyasa darlığı ortamında gerçekleştirmiştir.

Yıllardır ürettiğini Türkiye'ye bile sat- ması 'anavatan' tarafından engellen- miştir.

İşte şimdi bu 'anavatan' bizimle "gümrük birliği çerçeve anlaşması" imzalamış!

Halkımız bu anlaşmaya kıcı ile gülüy- or. Çünkü böyle bir anlaşma için ne zemin var ne de gerek var.

Halen ordu pazarları ve askeri kan- tinlerde satılan mallar Türkiye'den gelirken KKTC'nin gümrüklerinde kont- role, vergiye vs tabi oldular mı bugüne kadar? 29 yıldır Kuzey Kıbrıs'taki Türk birliklerinin ihtiyaçları için Türkiye'den taşınan mallar gümrüğe mi tabi idi?

Türkiye istese Kuzey Kıbrıs'la arasın- daki her türlü mal sevkini hiçbir çerçeve anlaşmasına ve protokola gerek duymadan serbest bırakabilir. Ama bunu yapmadı. Yapmak işine de gelmiyor. Kıbrıs Türkleri'nin askeri bir bölgede stratejik bir azınlık olarak ve ancak ölmeyip de sürünecek bir refah seviyesinde yaşamaları TC'nin askeri çıkarları açısından daha uygundur da ondan. Türkiye 1 Mayıs 2004'te gerçek gümrük birliğini Kıbrıs Cumhuriyeti ile yapacak. 29 yıllık TC militarist bürokras- isinin Kıbrıs politikası bu anlaşma sayesinde çökecek, rezil olacak.

Ankara politikaları son hızla duvara toslamak üzeredir. Ama Ankara yöneti- minde bu gerçekliği görebilecek ya da görse bile bunu söyleyebilecek yüreğe sahip politikacılar ne yazık ki yoktur.

Ankara'nın deve kuşu politikaları, ve çözümsüzlük çözümdür, Kıbrıs Türkleri ölmesin, askeri bölgede sürünsün stratejisine Kıbrıs Türkleri adadan büyük ölçüde göç ederek tepki koydu. Politik tepkileri ise son iki yılda BMBP'nin ve kitlesel mitinglerin oluşu- muyla olgunlaştı.

Kıbrıs'lı Türklerin son yıllardaki göç adresi İngiltere, ABD, Kanada veya Avustralya olmadı. Son yıllarda göçün

yoğun olduğu adres Güney Kıbrıs oldu. Sınır kapılarının açılması ve o ilk günlerin duygusal geçişlerinin ardından şimdi manzaraya baktığımızda görünen şudur;

Rumlar büyük bir ölçüde araçlarıyla ve turistik amaçlı olarak Kuzey'e geliyor. Ama Türkler öyle mi ya? Sabah saat 06'dan 09'a kadar ve ös da 15'ten itibaren Ledra Palace, Pile ve Mağusa İkbucıkml kapılarında gidenler de gelenler de sadece Kıbrıslı Türk işçiler.

Rumlar kuzeyde sadece restaurant ve gazinolarda para harcarken Türkler bakkala gitmek, pazara ve hipermar- kete gitmek için bile Güneyi tercih ediy- or. Tercihlerinde de yerden göğe kadar haklılar. Denktaş'ın Türk'ten Türk'e kampanyası kapılar açılır açılmaz iflas etti. KKTC'nin soygun politikasına tep- kisini gösterme fırsatı bulan halk derhal bakkalını değiştirdi. alış veriş nerde daha ekonomik ise oraya gidiyor. Çünkü alışverişin dini, milliyeti yok. Para sınır tanımıyor.

Görülen o ki kapıların açılması Kıbrıslı Türklerle Güney Kıbrıs'ta daha rahat çalışma ortamı sağlamıştır. Bu da Kuzey'den göçleri bir süre için ertelemiştir. Ama 1 Mayıs 2004'e gelindiğinde Kıbrıs sorunu hala çözülmemişse, Ve Türkiye "ben girme- den Kuzey Kıbrıs AB'ye giremez" poli- tikasını sürdürüp, Kıbrıs Türklerini rehlin olarak tutmaya devam ederse, sınırların açılması bile Kıbrıslı Türkleri Kuzey'de tutmaya yetmeyecektir.

Kıbrıs Türk halkı gelinen noktada politik tepkisini örgütlemelidir. BMBP çatısı altında başlayan örgütlülük BDH'ya dönüştürülmelidir. Ancak Ankara'nın oyunlarını boşa çıkarıp seçimde örgütlü bir güç halinde Denktaş rejimini alaşağı etmemiz halinde uluslararası hukuk şemsiyesi altına girebileceğiz ve bugünkü aşırı baskıcı, militarist ve vergi rekortmeni soyguncu yönetimin pençesinden kurtu- labileceğiz.

Kitlelerin örgütlü gücü güvenile- ceğimiz tek güçtür. Bu gücü yaratmak bizim elimizdedir.

Haydi hepberlikte BDH'ya güç katalım!

21.Yüzyıl Köleleri

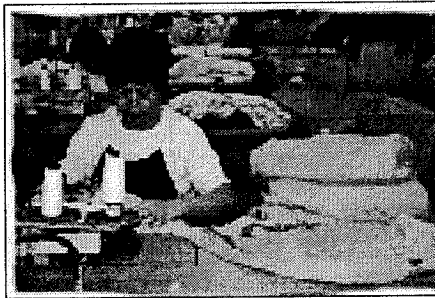
Bugün dünyada, dört yüzyıllık köle ticaretinde Afrika'dan Atlantik ötesine gerçekleştirilen köle ticareti döneminde satılan kölelerden daha çok köle vardır. Bugünkü köle ticaretiyle ancak uyuşturu- cu ticareti boy ölçüşmektedir.

Bugün dünyada, tahminlere göre, 27 milyon insan bir şekilde köleleştirilmiş olarak yaşamını sürdürmektedir. Bu insanlar, fiziki olarak hapsedilmiş, hareketleri kısıtlanmış, ve şiddet veya çeşitli yöntemlerle kontrol altında tutu- larak zorla çalıştırılmakta ve bir mülk olarak alınıp satılabilmektedirler.

Küreselleşme ile birlikte gelen mal- ların ve paranın serbest dolaşımı, insan ticaretini de kolaylaştırmış ve tetik- lemiştir. Özellikle daha iyi bir yaşam için başka ülkelere göç etmek isteyen insan- lar köle ticareti yapan mafiya şebekelerinin ağına kolayca düşmekte- dirler.

İnsan ticareti yapan bu şebekeler günümüzün son teknolojisini kullanı- labilmektedirler. Örneğin batı Avrupa'daki bir bar sahibi, oturduğu yerden Rusya, Romanya, Bulgaristan gibi doğu Avrupa ülkelerinden fahişe olarak çalıştırılmak üzere modern iletişim ve mali transfer ağlarını kullanarak istediği "kalitede" kadınlar sipariş verebilmektedir. Doğu Avrupa ülkelerinde tuzağa düşürülen genç kızlar, insan tacirleri tarafından

zorla fahişeliğe itilmekte ve batı Avrupa ülkelerine satılmaktadırlar. Bu yöntemle gerçekleştirilen beyaz kadın ticaretinin yalnız Yunanistan'daki mali hacmi 1990-

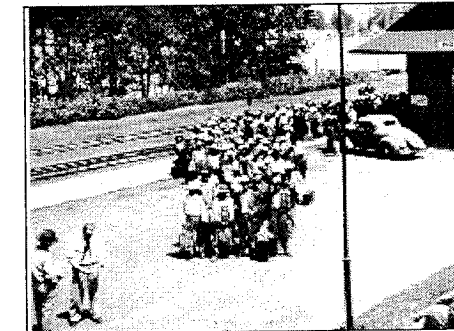

2000 yılları itibarıyla 5.5 milyar dolardır.

Son yıllarda Orta ve Güney Amerika ülkelerinde yer alan hortum, deprem, sel felaketleri gibi doğal afetler ve iç savaşlar nedeniyle onbinlerce insan evlerini yurt- larını mallarını ve işlerini kaybetmişlerdir. Bu insanlar da yeni bir yaşam kurma çabasında çözümünü kuzeye, ABD'ye göç etmekte bulmaktadırlar. Meksika-ABD sınırını yasa dışı yollardan geçmek için kendilerini "çakal" denen insan kaçakçılarına kaptıran bu insanlar, Florida'da meyve ve sebze bahçelerinde çalıştırılmak üzere, 1000-2000 dolara işçi sımarsı çetelere satılmakta ve borç- köleliğine mahkum edilmektedirler. Bu köle işçiler, gayet iyi korunan toplama kamplarını andıran kamplarda en ilkel

şartlarda yaşatılmaktadırlar. ABD'deki toplam tarım işgücünün %10'unu köle- işçiliğin oluşturduğu tahmin edilmektedir.

Pakistan ve Hindistan'da borç-köleliği, en yaygın tarımsal işgücü kaynağını oluşturmaktadır. Toprak ağalarından borç alan yoksul köylüler, bu borcu öde- mek için nesiller boyu sürecek bir kölelik bağına girmekte ve yalnız kendileri değil, tüm aileleri ve gelecek nesilleri de köleleştirilmektedir. Bu tip kölelik yalnız tarımla sınırlı kalmayıp, dokuma tez- gahları, tuğla ocakları, madenler gibi işletmelerde de uygulanmaktadır. Pakistan, Bengales ve Hindistan'da bu tip köleliği yaşayan 15-20 milyon insanın

olduğu tahmin edilmektedir.

Brezilya'da Amazon yerlileri çeteler tarafından kaçırılmakta ve çelik sanayinde kullanılan odun kömürü ocak-

larında köle olarak çalıştırılmaktadırlar. Tayland'da fakir ailelerden satın alınan veya kaçırılan çocuklar fahişe olarak köleleştirilmektedirler. Mynamar'da şeker kamışı tarlalarında köleleştirilmiş köylüler çalıştırılmaktadır. Çin'de köleleştirilmiş çocuklar havai fişek ate- lyelerinde çalıştırılmaktadırlar. Sierra Leone'de köleler elmes madenlerinde çalıştırılmaktadırlar. Mısır'da bir milyon- dan fazla çocuğun pamuk tarlalarında zorla çalıştırıldığı tahmin edilmektedir. Afrika'nın diğer ülkelerinde de maden ve tarım sektöründe yoğun biçimde köle işçiliği kullanılmaktadır. Köle işçiliğinin küresel ekonomiye yıllık katkısının 13 milyar dolar olduğu tahmin edilmektedir.

Köleliğin sadece geçmiş çağların bir sömürü yöntemi olduğunu düşünmek maalesef doğru değildir. 21. yüzyılda teknolojinin en üst düzeye çıktığı bir çağda, her vesileyle "insan hakları"nın dillerden düşürülmediği bir çağda kölelik tüm acımasızlığı ile sürmektedir. Hem de uygarlığın ve teknolojinin "beşiği" sayılan ABD'de. Dünyadaki bütün ülkelerde kölelik yasalarla yasaklanmıştır, ancak özel mülkiyet ve onun üzerinde yükselen sistemler ortadan kaldırılmadığı sürece, tüm yasalara rağmen, insan hayatı bile başkasının bir özel mülkü gibi değeri- lendirilmeye ve acımasızca sömürülme- ye devam edilecektir.

(Bu yazı National Geographic Eylül sayısın- dan alınmıştır.)

TÜRKİYE'DEN HABERLER...

Hâlâ çadırlarda yaşıyorlar

Bingöl'de 1 Mayıs'ta meydana gelen depremin ardından aylar geçtiği halde halkın büyük bir çoğunluğu çadırlarda yaşıyorlar. Deprem sırasında hasar gören

evler hâlâ onarılmadı.

Depremin ilk günleri kente gelen milletvekilleri bir daha şehre uğramadı.

Bingöl Belediye Başkanlığı yetkilileri devletin halkı terörist olarak gördüğünü, valiliğin yapılmak istenen çalışmalara engel olduğunu belirtti.

Ankara'da son uyarı

Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda 11 gündür bekleyen 100 kadar Düzceli depremzedenin taleplerine hükümetin hiçbir cevap vermemesi üzerine Düzce, Yalova, Adapazarı ve İzmit'ten gelen yaklaşık 600 kişi, talepleri karşılanana kadar eylemlerine devam edeceklerini duyurdular.

Depremzedeler "rantiyeye değil, evsize arsa ve kredi istiyoruz", "Tek suçumuz fakir olmak mı?", "İzmit-Düzce el ele hükümet nerede", "Ev yoksa oyda yok" dövizleri ile hükümeti uyardılar.

Burada bir açıklama yapan Düzce Dep-Der Başkanı Ayşegül Şenol, "Gitmediğimiz, çalmadığımız kapı kalmadı. Konut sorunu çözülsün dedik, mübarekler taş kesildiler" diyerek, 10 gündür taştı, çamurda yattıklarını, artık kendi projelerini hayata geçirmek için taleplerine cevap beklediklerini söyledi.

Çorap'ta yine iş durdu

Bayrampaşa'da bulunan Çelik Çorap Fabrikası işçileri, ücretlere yapılması gereken zammın geciktirilmesine karşı dün yine iş durdurdu.

Ücret zamlarının bir an önce yapılması için bir haftadır sürekli eylem yapan Çelik Fabrikası'nın makine bölümündeki işçiler, sabah saatlerinde iş bırakıp yemekhaneye çıktılar, öğleden sonra da formhane bölümü işbirliği. Zam yapılmaması nedeniyle 3 gün iş bırakan Öztaş işçilerinden 5'i işten atıldı.

Dikkat mayın var

Mayın İzleme Komitesi'nin (Landmine Monitor) Mayıs 2002-2003 dönemine ilişkin hazırladığı rapor açıklandı. Komitenin Türkiye raporunda döşeli mayın sayısı 900 bin 94 olarak bildiriliyor.

BM Genel Konseyi'nin Mayın Yasaklama Anlaşması dışında bulunan ve aralarında ABD, Rusya ile Çin'in de bulunduğu 47 ülkede 200 milyon mayın stoku bulunduğunu belirten rapora göre dünyada her yıl 15-20 bin arasında mayın kurbanı olduğu tahmin ediliyor ve bu kurbanların %85'i sivil ve çocuklar oluşturuyor. Mayın İzleme Komitesi'nin Türkiye raporu ise çok daha vahim tablolar içeriyor. Rapora göre, Türkiye'de döşeli mayın sayısı 900 bin 94 ve bu sayının 615 bin 419'u Suriye sınırında bulunuyor. 1989-1992 yılları arasında Doğu ve Güneydoğu'ya 39 bin 569 mayın döşenmiş durumda. Raporda 2002 yılında mayın patlaması olayları sonucunda 5 kişinin öldüğü, 16 kişinin de yaralandığı belirtilirken, 2003 yılının ilk 6 ayında yaşanan 12 olayda 5 ölü ve 14 yaralanma meydana geldiği açıklanıyor.

Cola'ya hayır
BARIŞA EVET

Coca-Cola'nın düzenlediği "Rock'n Coke" isimli festival başlar başlamaz protestolara

sahte oldu.

Festivalde; Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu ile TAYAD basın açıklaması yaparken jandarma eylemcilere saldırıda bulundu.

Hezarfen Havaalanı'nda yapılan festival bölgesine basın açıklaması yapmak üzere gelenleri jandarma içeri almadı. Bunun üzerine basın açıklamaları festival alanının dışında yapıldı. İlk basın açıklamasını F tipi cezaevlerinin kapatılması talebinde bulunan TAYAD yaptı. Jandarmanın saldırıda bulunduğu ilk açıklamada, tutuklu yakınları yerlerde sürüklenerek askeri araçlara konuldu.

Katliama ortak olma

TAYAD'ın ardından Koordinasyon basın açıklamasını gerçekleştirdi. Açıklama metnini okuyan Grup Yorum üyesi Özcan Şenver, Coca-Cola'nın ABD emperyalizminin simgesel tekeli olduğunu belirterek "Bu festival aynı zamanda Coca-Cola'nın da sömürü ağını geliştirmeyi amaçlamaktadır" dedi.

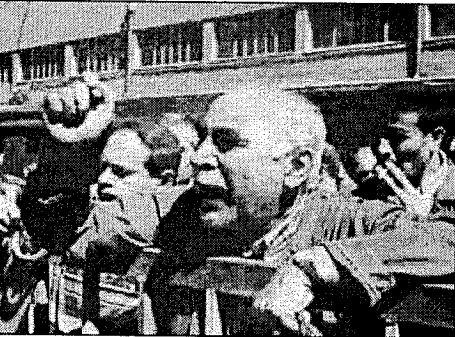
AKP Hükümeti'nin Irak'a asker gönderme politikalarını da eleştiren Şenver, Coca-Cola ürünlerini tüketmeme ve bu festivale katılmama çağrısı yaptı. Eylem boyunca sık sık "ABD askeri olmaya-çağır", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" sloganları atıldı.

Akçay işçilerinden çağrı

Uşak'ta sendikalaşma nedeniyle işten atılan Akçay Fabrikası işçileri, birlik ve eylem çağrısı yapıyor. Patronların örgütlenmeye yönelik baskıyı artırdığını belirten işçiler, işten atılmaları "fabrika sahiplerinin sendikal çalışmada önde gelenleri temizleme hareketi" olarak değerlendiriyor.

Akçay'dan atılan yaklaşık 50 işçi, düzenledikleri toplantıyla gelişmeleri değerlendirdiler. Özellikle Uşak'taki pek çok fabrikada işe girişlerde alınan boş senetler ve bunun karşılarına çıkardığı sorunları tartışan işçiler, neler yapabileceklerini konuştular.

Fabrika patronu Rıza Akçay'ın kendilerine, imzaladıkları senetlerin geri verileceğini

ni söylediğini ancak bunun gerçekleştirmediğini belirten işçiler, savcılığa toplu olarak suç duyurusunda bulunma kararı aldılar.

Komiteler kurulmalı

"Önemli olan aramızdaki birliğin bozulmaması" diyen işçiler, atılan işçiler ile çalışan işçiler arasındaki bağın önemine dikkat çekerek, patronların artan saldırıları karşısında işçi komitelerinin oluşturulması ve kamuoyuna yönelik eylemlerin yapılması gerektiğini belirttiler. Sendikalaşma hareketinin kesinlikle başarıya ulaşması gerektiğini kaydeden işçiler, "Eğer bu hareket başarıya ulaşamazsa, daha zor günlerin kendilerini beklediğini" söylediler. Büyük işyerlerinin örgütlenmesinin ardından küçük işyerlerinin de sendikal örgütlenmeye katılacaklarını söyleyen işçiler, Uşak'ta örgütlü olmayan tekstil işçisinin kalmayacağını dile getirdiler.

12 Eylül tüm kurumlarıyla kalsın

12 Eylül faşist darbesinin yıl dönümü olması dolayısıyla basın açıklamaları ve eylemler gerçekleştiren bir çok kurum 12

Eylül'ün tüm sonuçlarıyla hesaplaşmadan demokratikleşmenin sağlanamayacağını vurguladı. Etkinlikleri gerçekleştiren, vakıflardan savaş karşıtı platformlara kadar tüm kurumlar işbaşındaki 12 Eylül iktidarının ülkeyi savaşa sürüklemesine de karşı çıkmak gerektiğini belirtti. Bu platformlar Türkiye'nin bağımsızlığından yana olan, savaş istemeyen Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı ve Çerkes'i ile tüm halkları 12 Eylül zihniyetine karşı güçlü bir birlikteliğe çağırıyorlar. Postallarla gelen, MGK, DGM, YÖK ve bir bütün olarak bu zihniyeti taşıyan oluşumları reddediyoruz diye vurguladılar.

TEKEL yine eylemde

Tek Gıda-İş Sendikası, TEKEL'in özelleştirilmesine karşı, AKP protestolarının, bölge mitinglerinin ve işyerini terk etmeme eylemlerinin yer aldığı yeni bir eylem takvimi açıkladı.

Tek Gıda-İş Genel Merkez Yönetim Kurulu adına yapılan yazılı açıklamada, hükümetin özelleştirmeden vazgeçmediği belirtilerek "Bu durumda TEKEL işçisi için her türlü meşru mücadele kanalı kullanma hakkı doğmuş demektir" denildi.

Toplu yürüyüşler

Bu hafta AKP il ve ilçe binalarının ziyaret edilmesiyle başlayacak olan eylem takvimine göre, TEKEL işçileri 9, 12, 16, 30 Eylül'de; 7, 10, 14, 17, 21 Ekim'de ve 4, 7 Kasım'da iş çıkışı toplu yürüyüş yaparak AKP binaları önünde protesto gösterileri düzenleyecekler.

19 Eylül'de zincir oluşturma ve oturma eylemlerini hayata geçirecek olan işçiler, 3 Ekim'de 1 gün işyerini terk etmeyecekler. 10 Kasım ve sonrasında ise, çeşitli protestolar ve gelişmelere göre süresiz işyerini terk etmeme eylemi yapılacak.

Bölge mitingleri

29 Ekim'de "Cumhuriyet kurum ve değerlerine sahip çıkma" adı altında Cumhuriyet Bayramı'na toplu katılım sağlanması hedeflenen eylem takvimi çerçevesinde, 11 Ekim'de Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde, 25 Ekim'de Karadeniz Bölgesi'nde, 8 Kasım'da ise Ege Bölgesi'nde mitingler düzenlenecek.

Çimento fabrikalarında sendikalaştırma

Gaziantep ve Şanlıurfa Çimento fabrikalarında çalışan 11 işçi, sendikaya üye oldukları için işten atıldıklarını bildirdiler.

İşçilerle birlikte açıklama yapan Çimse-İş Sendikası Şube Başkanı İsmail Serin, Gaziantep ve Şanlıurfa çimento fabrikalarında çalışan 100 kadar işçinin sendikaya üye olduğunu, ancak fabrika yöneticilerinin işçilere baskı yaptığını, 11 işçiye de "görülen lüzum üzerine iş aktiniz feshedilmiştir" yazısının gönderildiğini kaydetti.

Patronların "işçi tasarufu" bahanesi ile işten attıkları sendikacı işçiler haklarını arayacaklarını bildirdiler.

Bekirpaşa'da eylem hazırlığı

İzmit Bekirpaşa Belediyesi'nde çalışan işçiler, işten atılan 9 arkadaşlarının geri alınması nedeniyle eylem hazırlıklarını sürdürüyor. Hizmet-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Mustafa Taştekin, düzenlediği basın toplantısında, belediye yönetimiyle diyalog girişimlerinden bugüne kadar sonuç alamadıklarını ifade etti. Bekirpaşa Belediyesi işçileri, birikmiş alacakları için yaklaşık bir aydır yeni İş Yasası'ndaki haklarının kullanarak, grev yapıyorlardı. Eylemdeki işçilerden 9'u, Bekirpaşa Belediyesi Disiplin Kurulu kararıyla işten çıkartılmıştı.

Mustafa Taştekin, "Arkadaşlarımız geri döndürülmezse, üretimden gelen gücümüzü kullanmaktan çekinmeyeceğiz" diye belirtti.

Nazlıca

Nazlı Şahin

HER YER YAŞAMIN
RENGİNDE OLMALI

Değişik siyasi ve dinsel görüşlere sahip olmakla birlikte, yaşama karşı kaygı duyan, mantığa ve gerçekliğe saygısı olan kişi, bu mantıksız, usdışılık ve kin duygularıyla, sömürü duygularıyla gittikçe vahşileşen dünyamıza barışın gelmesinden başka ne isteyebilir ki.

Statükoyu ve varolan koşulları korumak ve desteklemek ve bunu sadece bireysel çıkarlar ve para için yapanlar, insan olmanın erdemini bir kenara itenler, tarih önünde nasıl hesap verebilirler ki.

Afganistan, Irak, Filistin, Ortadoğu, Asya, Afrika, Latin Amerika, her yer kan kokuyor, sokaklarda cesetler, yaşamı bitirmiş binlerce insan.

Ve çocuklar, yaşamadan yaşamları ellerinden alınmış çocuklar.

Söyleyin bana, emperyalizm-den başka hangi ideoloji vardır ki ölümü kutsayan.

Savaş, ölümlerin en vahşi yüzüdür.

Savaşı petrol için, güç için çıkararak ise emperyalist vahşilerdir.

Bir yerde silahlarla vurularak öldürülen insanlar, başka bir yerde uygulanan ekonomik politikalarla yoksullaştırılarak öldürülen insanlar.

Dünya kan kokuyor.

Emperyalizme karşı yaşama hakkına sahip çıkmak için harekete geçmeyen insan, bu gidişatı nasıl durdurabilir ki.

Ahlayıp, vahlayarak kendini gündelik yaşamın debdebesine bırakmış bir insan ne kadar etkili olabilir ki, ve nasıl "yaşıyorum" diyebilir ki.

Ve insanlar kapılarına dayanan bu vahşeti hala nasıl görmezden gelebilirler ki.

Üzerinize dökülen ölütoprağını silkelemelisiniz artık.

Barış için kavga veren insanlarla elele verip ülkenizde ve dünyada vahşetle savaşıyor, sömürsüz bir toplum düzeni için, insanca yaşayabilmek için, gerçekleri görmeli gözleriniz.

Bu sistemi değiştirmek bizim ellerimizdedir.

Aksi taktirde bütün bu ölümlerin ve kan kokusunun, emperyalist vahşetin ortağı olmuş oluruz.

Barış ve Demokrasi güçleriyle birlikte gerekli çözümleri üreterek, mantığın ve tutkulu bir yaşam sevgisinin yardımıyla gerçek barışa ulaşabileceğimiz inancını taşıyorum.

İnsan aklının en iyi başarısı savaşı ve sömürsüz bir dünyayı kurmak olacaktır.

Sadece 1 Eylül'de değil her gün barış için kavga vermeliyiz.

Ezilen tüm dünya halklarıyla, işçi sınıfıyla birlikte barış için etten duvarlar örmeliyiz ki, savaşan şahinler, halkları yoksullaştıran emperyalist vahşiler ve onlara destek olan insansızlaştırılmış işbirlikçiler geçmesin.

Barış içinde bir dünya ve yaşamın yedi rengini bırakalım çocuklarımıza.

STALİN KOMÜNİZMDİR

(Geçen sayıdan devam)

■ SSCB'İNDE KAPİTALİZMİN RESTERASYONU VE MARKSİZMİN DÜŞMANLARININ BAZI TEORİLERİ ■ SSCB'İNDE STALİN SONRASI KAPİTALİZMİN RESTERASY- ONU TEORİSİ VE SOSYAL EMPERYALİZM TEORİSİ

Troçki'nin SSCB'nin Stalinist bürokrasi tarafından yönetildiği önerisi temelinde Troçkizmin 'daha radikal' sekiyonları bu teorileri çok önceden, Stalin hayatayken ürettiler. Troçki bu teorilere 'karşı çıktı' ve tabii ki sosyalizmin gerçek inşası karşısında, bu gelişmeleri izah için kendisi de pek çok farklı teoriler icad etti. Bizim ihtimaliyat teorileri dediğimiz teoriler bunlardır.

Troçkistler arasındaki bu bölünme Krusçefçiler -yani Troçkistler- iktidara geldikten sonra da sürdü. Nede olsa Troçkistler hiçbir şeyi sahiplenmeme konusunda tutarlıdır! Krusçefçi yoldaşları Troçkistlere sahip çıkmadı, Troçkistlerde Krusçefçi yoldaşlarına! Sahiplenmek onlar için imkansızdır. İki yüzünlük onlar için bir yaşam-ölüm sorunudur, amaçlarını elde etmek için zorunlu bir araçtır.

Krusçefçilerin -Troçkistlerin- zaferi SSCB'inde kapitalizmin resterasyonu anlamına gelmedi. Bunu birkaç yılda elde etmeleri de imkansızdı. Ülkeyi ve halkını dizleri üzerine düşürmeleri gerekiyordu, sosyalizmi bir alternatif olmaktan çıkarmaları gerekiyordu. Bu sonucu elde etmek 40 yıllarını aldı. Ülke şimdi -1990- kapitalizme dönüştürülmeye hazır, ki o da dünya emperyalizminin açık desteğiyle. Dünya emperyalizminin açık desteği olmamış bu sonucu elde etmeleri imkansızdı.

Ya kapitalizm ya da komünizm. Tek ülkede komünizme inanmasanız, emperyalistlerin bir casusu haline gelmediyseniz bile, komünizmi seçemezsiniz. Sosyalizm inşa edildiği için doğrudan kapitalizmede geçemezsiniz. Geçim burjuvaziden, küçük burjuvazi bile tarihe karıştı. Bu şartlarda üçüncü bir yol seçmek gereklidir. Devlet, hele hele helen hemen herşeyin devletleri üzerinden halkın mülkiyetinde olduğu bir ülkede devlet bu üçüncü yolu hayata geçirebilir.

Kapitalizme geri gitmek istemiyorsanız bile, komünizme doğru ileri gitmemeye de kararlı olduğunuz oranda -Troçkistler her zaman sosyalizmin bir ülkede inşa edilemeyeceğini savundular- o zaman ne inşa edilebilir? Ülke geliştirilebilir, ama o sosyalizm değildir. Casus değilseniz, iki yüzü, hain değilseniz, tüm bunlar sizin 'samimi' görüşlerinizse bile üçüncü yola sadık kalmanız, onu sürdürebilmeniz imkansızdır. Ya kapitalizm ya da komünizm. Komünizmi istemedikleri oranda kapitalizmin resterasyonu için çalışmak zorundaydılar. Yaptıkları buydu. Kapitalizmin resterasyonu için şartları oluşturmaya çalıştılar. Bunlar Troçkistler!

Bu Troçkistlere karşı olduklarını iddia eden ÇKP ve AEP, gerçekte onların iktidara gelmelerine ve iktidarlarını koruyup güçlendirmelerine yardımcı oldular. Hem Krusçef'in Troçkist siyasetleriyle uyuştular, hem de o siyasetleri pratikte uyguladılar! Onlardan koptukları andada Krusçefçilerin kapitalizmi restore ettiklerini ilan ettiler, SSCB'ini kapitalist, dolayısıyla sosyal-emperyalist ilan ettiler.

Gerçek şudur ki, ÇKP ve AEP'li Troçkistler sosyalizmi inşa etmiyorlardı, SBKP'li Troçkistler ise kapitalizmin resterasyonu için ne gerekliyse onu

yapıyorlardı. Bu yönde ciddi adımları ise ancak Gorboçov'a karşı sözde darbeden sonra atabildiler.

Gorboçov'un yenilgisi öncesi SSCB'nin ekonomik yapısı neydi? İşçi sınıfının iktidara gelip sosyalizmi inşa edemediği Troçkinin rüyalarındaki ülkeye bir göz atınız. İşte o!

BÜROKRASI VE YOZLAŞMA

Bürokratlaşma tehlikesi, yozlaşma tehlikesi Stalin ve Komintern programı tarafından hali hazırda ele alınmış konulardır. Bunları bilen, bu tehlikeleri ve bunlara yol açan nedenleri bilir, ve dolayısıyla bunların gerçekleşmesi ihtimaline yol

Troçkinin tüm bu öngörülerine rağmen SSCB yıkılmaz. Dahası büyük adımlarla gelişir ve sosyalizmi inşa eder. Ama dert yok. Troçki ve tayfası yıkımı yaratmak için iş başı yaparlar. Şimdi ki bu ihtimal bir gerçek haline geldi, Stalin suçlanır. Mükemmel bir teori! Tıpkı Lenin'in Nisan Tezleri öncesinde proletaryanın burjuva ulusa karşı mücadelesini çokook öncesinden Troçkinin tespit etmesi gibi -bu arada Lenin'in proletaryanın hegemonyası altında burjuva demokratik devrim siyasetine karşı Troçkinin yürüttüğü savaşı, Lenin'in bujuva demokratik devrim yapıldıktan sonra Nisan Tezlerini ortaya koyduğunu unutunuz.

açan nedenlere karşı mücadele verir (proletaryanın ileri ve geri parçalara bölünmüşlüğü, kitlelerin uzun saat çalışmaları ihtiyacı nedeniyle, kültürel gereklilikleri nedeniyle siyasette yeterince aktif rol alamamaları, mülkiyet türlerindeki farklılıklar ve meta dolaşımı, emperyalist kuşatma ve silahlı güçlere, istibharat hizmetine olan ihtiyaç vb.)

Troçki için durum farklıdır. Önerileri proleter devletin bürokratlaşma ve yozlaşma ihtimallerine yol açan nedenleri ortadan kaldırmasını imkansız kılar: Ülkeyi dışa bağımlı kılacak ve makine sanayiini geliştirmemizi önleyecek büyük çaplı projeler, dünya fiyatlarına uymanın gerekliliği, dünyada ekonomik kriz varsa SSCB'inde de ekonomik krizin kaçınılmaz olacağı, yani fiyat mekanizmamızın mahvı, sendikalarda diktatörlük, gerçekten yozlaşmış unsurların savunulması ve korunması, ekonomik ve sanayi temelleri hazırlanmadan kolektifleştirme önerisi, şartlar hazır olduğunda da kolektifleştirmenin reddi, SSCB'inde sosyalizmin inşasının imkansızlığının ilanı, bu inşanın imkansız kılınması için sabotaj ve casusluk vb.

Aynı zamanda bürokratlaşmanın ve yozlaşmanın hali hazırda bir gerçeklik olduğunu, ve bu nedenlerle SSCB'nin yıkılmak üzere olduğunu ilanı.

Krusçef'in Stalin'in değil Troçki'nin siyasetini uyguladığını da unutunuz! Stalin'in meta dolaşımını kısıtlama önerisi yerine Makina Troktör İstasyonları'nı bile metalaştıran, meta ticaretini geliştiren, ABD'den borçla buğday alan, IMF ve batılı bankerlere borçlanıp borcunu ödemek için dünya pazarında petrol ve silah satmaya çalışan ve de dünya pazarındaki petrol ve silah fiyatlarından, dolar kurundan etkilenen, bu arada yozlaşmışlar tarafından yönetilir hale gelen bir SSCB. Troçki'nin teorisini Troçkistler gerçekleştirdiler. Farkındayız. Tüm insanlığa da öğreteceğiz. Çünkü bu tam bir insanlık düşmanı suçtur!

EKONOMİ VE SİYASET

Hareketimizde bazıları Marksizm'i o kadar çok unuttular ki, bunlar birisi ekonومیyle işe başladığında hemencecik oflayıp-puflamaya, bu tarzın Marksizm'de en önemli şey olan sınıf mücadelesini arka plana attığını ilan etmeye başlıyorlar. Onlar şu basit olguyu unuttuyorlar; siyasi bir mücadele olarak algılanan sınıf mücadelesi, sınıfların siyasi alandaki mücadelesi, ekonomide süren gerçek sınıf mücadelesinin bir yansımasıdır. Ekonomi Politik üretim ilişkilerini, yani, sınıfların üretim

araçlarının mülkiyeti, kontrolüne olan ilişkisini inceler, üretim araçlarını değil. Ekonomi Politik, üretim araçlarını şöyle bir, geçerken inceler, esas faaliyet alanına referans olarak inceler. Ekonomi Politik sınıf mücadelesinin esasını, ve gerçek sınıf mücadelesini ortaya koyar, bu mücadelenin nereye doğru gittiğini sergiler. Siyasi sınıf mücadelesi ancak bu esas ve gerçeğin bilinci sayesinde, ve onun taleplerine uygun davranılarak doğru yönlendirilebilir. Başka türlü o proletaryanın değil, fakat onun düşmanlarının sınıf mücadelesine dönüşür. Bu olgunun en iyi ispatı, Sovyetler Birliği'ni yok etmek için onun ekonomik sorunlarını yanlış yöne yönlendiren halk düşmanlarıdır.

İyi ama ekonomi lafı edildiğinde oflayıp puflayan bu siyasetlerin özelliği nedir? Bunlar Marx'tan sonra bilimsel sosyalizm haline gelen, sosyalizm biliminin bilimsel temeli olarak ekonomik yapının bilimsel bilgisine dayanan bilimsel sosyalizme düşman sosyalist akımlardır. Bunlar devrim öncesi proleter partiyi şehirlerde değil köylerde kurmak isterler. Kimsenin de buna itiraz etmesini istemezler. Bunlar devrim sonrası sosyalizmin sanayi temelini kurmadan köylünün el emeğiyle sosyalizmi kurmak ve dahası komünizme gitmek isterler. Kimsenin de buna itiraz etmesini istemezler. Bu nedenlerle ekonominin bilinmesine, ekonominin komünizme yöneltilmesi için yapılması gerekenlerin bilinmesine mani olmanın yolu olarak bu 'devrimci' lafazanlığı icad etmişlerdir. Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin resterasyonu ile ilgili olarak Troçkinin tezlerine mal bulmuş mağribi gibi sarılmalarında bundandır.

ÜRETİM ARAÇLARININ DEVLET MÜLKİYETİ

Mülkiyetin bu şekli, proleter devlet mülkiyeti, kaçınılmaz olarak sosyalist mülkiyetin ilk şeklini oluşturur. Şu ana kadar hiç kimse geçiş dönemi mülkiyet şekli olarak bu mülkiyet şeklini başka bir mülkiyet şekli formüle edemedi -rüyalar hariç! Ortak mülkiyetin daha alt bir türü olarak kolektif çiftlik mülkiyeti ancak sanayi vb., nin proleter devlet mülkiyeti sayesinde mümkün ve geçerli hale gelir. Tarımda komünlere gelince, bunlar üretici güçlerin gelişmişliğinin değil, gelişmemişliğinin ürünüdürler, ve ne zamanki sanayi tarımın ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir seviyeye gelir, o zaman derhal daha az gelişmiş bir mülkiyet şekli gibi görünen kolektif çiftlik türüne dönüşürler.

Proleter devlet mülkiyetinin devlet kapitalizmi olarak ilanı, bürokratların işçileri sömürme aracı olarak ilanı Troçkizmin ve Anarşizmin ortak yönüdür. Bu alanda Sovyet proletaryasının can bedeli üretim faaliyetlerini kölelikle eşitliyecek kadar alçalır bunlar. Ve tabii ki sosyalizmi inşa etmek için ne tür bir mülkiyet biçimi oluşturulmalıdır, mülkiyet biçimleri ne tür şokiller olarak komünizme varacaktır sorunları bunların görüş alanlarına katıyetle girmez.

Mülkiyet-kontrol türünde, proleter devlet mülkiyetinden sonraki mülkiyet türü, memleketin her yöresinde, en küçük ekonomik, sosyal ve askeri vb. birimlerde dalları olan, planlama teşkilatı gibi merkezi bir ekonomik organın mülkiyeti-kontrolü olacağı benzer. Ve bu sosyalizmin ülkesinin bilgisayarlaşması üzerinden elde edilecektir. Mülkiyet-kontrol türünün bugünden görülebilecek son şekli ise bu merkezi ekonomik organın bilgisayarlaşma üzerinden, emperyalist kuşatmanın kalkmasıyla gizliliği olan ihtiyacın kalkması üzerinden her bir vatandaş tarafından kontrol altına alınması, merkezi-ekonomik organ ile vatandaşlar arasındaki ayırım çizgilerinin ortadan kalkması şeklinde olacaktır.

21.Yüzyılın "Çin Seddi": İnsanlık için yeni bir utanç duvarı

Bazı Gerçekler:

İsrail utanç duvarı Filistin'in Batı Yakası'nın kuzey batısından güney batısına kadar inşa etmektedir. Bu utanç duvarı 1967 sınırlarının çok ötesinde inşa edilerek Filistin topraklarının Batı Yakası'nın %10'unu da İsrail topraklarına katarak inşa edilmektedir.

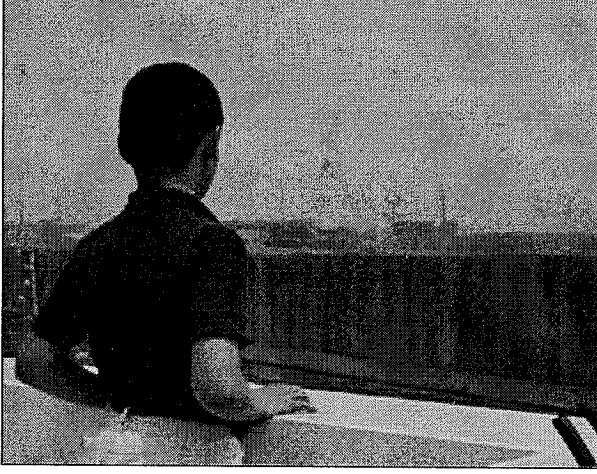
Utanç duvarı ilk olarak Kalkiliya, Tulkarem, Cenin, Kudüs ve Betlehem bölgelerinde inşa edilmektedir.

Buna ek olarak İsrail hükümeti, Ürdün Vadisi'nin kuzey doğusundan güney doğusuna kadar yeni bir utanç duvarı daha inşa etmeyi planlıyor.

Tümü inşa edildiği takdirde utanç duvarının boyu 700km olacaktır.

Utanç duvarı beton ve dikenli tellerden oluşmaktadır ve yüksekliği en az 8 metre olacaktır. Duvar onlarca gözlem kuleleri ile, elektrikli telleri ve kameraları olacaktır.

Utanç duvarının geçtiği yerler askeri bölge ilan edilerek bu bölgede olan yerleşim birimleri yerle bir

getirilen 102 bin ağaç söküldü.

Su kaynaklarının sorun olduğu bölgede, İsrail hükümeti, Filistinlilere ait olan 35 yeraltı su kuyusuna el koyarak bu yeraltı su kaynaklarını kendi sınırlarına katmış ve 14 su kuyusunu da duvara yakın olduğu için "güvenlik nedeniyle" kapatacağını açıklamıştır.

Bu utanç duvarı ile sulu araziler de işe yaramaz hale gelmiştir.

Utanç duvarının inşası bahane gösterilerek tarımda günlük tüketimde kullanılan 35 bin metre uzunluğundaki su boruları yokedilmiş birçok köy susuz bırakılmıştır.

Bu utanç duvarı ile sulu araziler de işe yaramaz hale gelmiştir.

Utanç duvarının inşası bahane gösterilerek tarımda günlük tüketimde kullanılan 35 bin metre uzunluğundaki su boruları yokedilmiş birçok köy susuz bırakılmıştır. 50,000 ton meyve ve 100,000 sebze ve zeytin ürünlerinin üretimi yok edilmiştir.

edilecek. 95 bin Filistinli bu duvar nedeniyle izole edilirken Doğu Kudüs'ten 200 bin kişi bloke edilecek.

Utanç duvarının güzergahı Batı Yakası'nın kuzeyindeki en verimli arazileri İsrail topraklarına katarak ve 50 Filistin köyüne el koyarak gerçekleştirilmektedir.

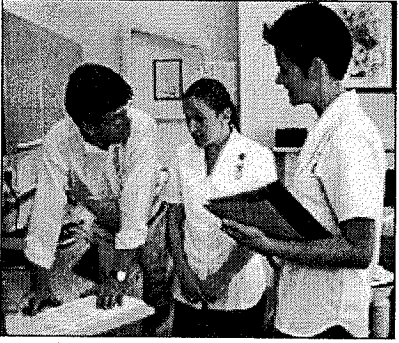
Nisan 2003'e kadar 14,680 dönümlük araziye el konuldu ve bölgede yokluğu sürekli olarak dile

İngiltere Sağlık Hizmetleri Çöpe Atılıyor

Tony Blair'in devlet sektörünü özelleştirme çabaları günden güne gerçekleşiyor. Eğitim, Taşımacılık ve son olarak Sağlık Hizmetleri en büyük darbeyi alan kurumlardır.

Yeni yasalara göre Sağlık Hizmetleri'nin (NHS) ameliyat bekleme listesinde olanlar, özel kliniklerde tedavi görecektir. Bu uygulama ile bekleme listelerinde haftalar, aylar ve hatta yıllarca bekleyenlerin daha hızlı bir şekilde tedavi görmesini sağlayacağı iddia ediliyor. Tedavi bekleme sürelerinin azaltılması muhakkak ki iyi bir gelişme, ancak ne var ki özel kliniklere verilecek paraların Sağlık Hizmetlerine harcanmasının daha yararlı olacağı bir gerçek.

Yeni yasaya göre yılda 250 bin ameliyatın özel şirketlere ait hastanel-

er tarafından yapılması planlanmaktadır. Bu görevi üstlenen şirketler arasında Amerikan, Güney Afrika ve de İngiliz şirketler bulunmaktadır.

Sendikalar, bu yeni uygulamanın yarattığı sorunları halka duyurmaya başladılar bile. Yaratılan sorunlar

arasında işçi sorunu görülmektedir. Bu uygulamaya göre Sağlık Hizmetleri'nden doktor ve hemşirelerin özel hastanelere kayması hala hazırda büyük bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir. Yeni yasa aracılığıyla özel kliniklerde hizmet verebilmek için sağlık personeline ihtiyaç duyulmaktadır ve bu personelin de devlet sağlık hizmetlerine çalışan hemşire ve sağlık personelinin özel kliniklere transfer ederek sağlanması planlanıyor. Özel klinikler bu durumdan yararlanarak kendilerine bedava işçi bulmuş bile. Yeni yasaya göre Sosyal Sigortalar hem özel klinikleri ameliyat başı ödeyecek hem de onlara çalışan hemşireleri...

Böylece de özel klinik ve hastanelerin sahipleri ceplerini daha da dolduracak.

Kavgamız

Yusuf ALKİM

Neden, Ne İçin?

Neden Savaş ve Çözumsuzlük?

Çünkü Kıbrıs adasında çıkarı olan egemen güçler, ada üzerindeki çıkarlarını korumanın en kolay yolunu, adada yaşayan iki toplumu savaştırmakta ve onlara "gözcülük" yapma bahanesini uydurarak, tüm dünyaya ada üzerindeki emperyalist işgali gözlerden saklamakta buldular. Bu emperyalist, sömürgeci güçler kendi aralarındaki dengeleri ise o günün şartlarına göre kurdular.

Adanın kuzey yarısını "Yunan Cuntası'na Müdahale" bahanesi ile küçük emperyalist Türkiye'ye ve onun üzerinden büyük emperyalist ABD'ye, geriye kalan kısmı ise "Kuzey'deki Türk İşgali"ne karşı bir güvenlik bahanesi ile küçük emperyalist Yunanistan'a ve onun üzerinden büyük emperyalist AB'ye peşkeş çektiler. Diğer bir büyük sömürücü İngiltere ise ada üzerinde iki stratejik yerde üstlenerek çıkarlarını korumaya devam etti.

İşte tüm bu çıkar çatışmaları ve ayarlamaları Kıbrıs adası üzerindeki iki toplumun çatışmasına ve sorunun çözumsuzluğuna dayandırıldı.

Neden Barış ve Çözüm? Neden Avrupa Birliği Üyeliği?!

Bugün yukarıda bahsettiğimiz çıkar dengeleri artık değişme ihtiyacı duymaktadır. Çünkü o günden bu güne dünya perspektifi değişmiştir. "Soğuk Savaş" sona ererken, "Güç Dengeleri"de değişmiştir. Ve şimdi dünya yeni bir emperyalist, daha fazla sömürüye dayalı bir şekillenmeye doğru ilerlemektedir. Bir yanda büyük güç ABD dünyayı kendi arzuluğu gibi bir uçtan diğer uca yeniden "Düzene Sokma"ya çalışırken, diğer yandan yeni güç AB bu "Yeni Düzen" içerisinde kendi payına düşecek en büyük payı kapma çabasıdadır.

İşte tüm bu yeniden paylaşım savaşımı içerisinde Kıbrıslılar kendi arzuluklarını bu güçlere bastırıp, dayatma fırsatını ele geçirdiler. Çünkü nasıl ki bu güçler kendi aralarındaki güç değişimi nedeni ile yeni bir savaşım vermektedirler, Kıbrıs halkı da şimdiye kadar yaşananların birikimi ile yeni bir gelişim ve değişim içerisinde. Halk artık "Birlik" olursa bir şeyleri değiştirebileceğine, değişmesine etken olabileceğine inanmaktadır.

Nasıl ki meydanlara toplanan 70, 80 binler iki taraf arasından kapıların açılmasını sağlamıştır, sandıklardan taşacak olan yüz binler de Kıbrıs'ın Kuzey yarısındaki düzeni yerle bir edip ettiği "Çözüm ve AB üyeliği"ni elde edebilecektir. Çünkü halkın karşısında hiçbir gücün durması mümkün değildir. Hatta bu halk Kıbrıs adası gibi küçük bir nüfusa sahip olsa dahi.

Burda şu noktaya da değinilmesi gerekmektedir; bizler kendimizi iyi birer Marksist ve Leninist olarak yetiştirmeye çalışan kişiler olarak, AB üyeliğinin her ne kadar karşısında olsak dahi, ki bunun nedeni basitçe AB'nin temsil ettiği değerlerin her Marksist-Leninist'in bildiği gibi eşitsizlik ve sömürüye dayanan kapitalizm olduğudur, temsil ettiğimiz felsefenin bize öğrettiklerinden de bilmekteyiz ki, bugünkü kitlelerin siyasi duruşu şartlarında Annan Planı dışındaki seçeneğin bugünkü düzenin devamı anlamına geldiği ve AB üyeliği de Annan Planı'nın bir parçası olarak önümüze sunulduğu için bu reform mücadelesinde yer alıyoruz.

Peki neden "Birlik, Mücadele ve Dayanışma"? Neden "Barış ve Demokrasi Hareketi"?

Çünkü yukarıda da değindiğimiz gibi Kıbrıs adasındaki egemen güçler için önemli olan Kıbrıs halkının talepleri değil, kendi çıkarlarıdır. "Barış ve Çözüm"ün bizlere bu güçler tarafından sunulacağını sanmak sadece ve sadece saflık olabilir.

Bu egemen güçlerinin tümüne karşı yapılabilecek tek şey birleşmektir.

Bir bütün olarak, Kıbrıslı Rumu, Kıbrıslı Türkü ve diğer Kıbrıs adasını vatani kabul edenler olarak birleşmektir.

Bu birleşmenin ilk ayağını biz kendi toplumumuzda kendi yarımızda, Kuzey'de gerçekleştirmek zorundayız. Ne zaman ki adanın kuzeyinde güç bizim elimize geçecektir, o zaman sıra tüm ada çapında birleşmeye gelecektir.

Hedef ne istenirse olsun, hatta AB üyeliği gibi sömürücülerin bir kısmının çıkarına olabilecek bir hedef olsa dahi Birleşmek, Birlikte Mücadele etmek şarttır.

Çünkü karşımızda bir çok güç vardır ve bunların en önemlisi Kıbrıs Türk toplumu içerisinde yuvalanmış olan gerici ve militarist güçlerdir, ki bu güçlerin kaynağı Türkiye'dir. Bu güçler öyle hafife alınabilecek bir güç değildir. Başlarında Denktaş ve Asker bulunmaktadır. Böylesine bir güce karşı mücadele etmekse ancak ve ancak Birlikte ve Dayanışma ile mümkündür.

Yeter ki amaç bu güçlere karşı Mücadele Etmek ve Halkın Taleplerini yerine getirmek olsun!!!

Yaşasın Halkın Örgütlü Birliği.

Yanıbaşındayım...

15/11/2001 18:14

Gizem Utka

Büyeceğine inaniyorsan direncimizin,
Tekrardan dirilip zaferi kazanacağına
İnaniyorsan yüreğimizdeki ateşin
Bizdensin demektir dostum..

Hazırsan can vermeye bu uğurda
Arkanda herşeyini bırakarak ama
Hepsini yüreğinde götürerek
Bizdensin demektir dostum..

Sadece senden sonrakilerini düşünerek
Sadece onların daha iyi
Daha demokratik, daha barışçıl
Emperyalizmin sömürüsü dışında
Yaşamalarını istiyorsan dostum
Bizim savaşımızdasındır..

Sadece iyilik, daha fazla barış
Daha fazla özgürlük içinse
Yapacağın savaş,
Yanıındayım dostum..

Bu uğurda canvereceksek
Omuz omuza,
El ele bilki yanı başındayım dostum..

Eğer bu sömürüyü aşacaksa birileri
Bilki onlar bizleriz dostum
Günden güne bilinçlenerek
Daha da çoğalarak
Direnişe geçecek olanlar bizleriz dostum..

Yanı başımızda birinin olması
Önemli değil dostum
İnancımız bizi zafere ulaştıracaktır..

Ama yinede bilki dostum
Bu yolda, bu aşılması güç
Başarılması imkaansız gibi gözükən
Bu yolda..
Yanı başımda sen
Hepberaber biz olduktan sonra
Değil bu güzelim memleketimizi
Tüm dünyayı özgürlüğe,
Bağımsızlığa, sevgiye ulaştırırız dostum..

Bizler ki yarının geleceği,
Öbür günün yaşlıları
Bizler ki yüreğimizde inanç
Zihnimizde barış ve direniş
Bizler ki birbirimize bağlı
Can yoldaşları..

Mehmet Süleymanoğlu ile Son Gelişmeler Hakkında 31 Ağustos Tarihli Evrensel Gazetesinde Yayınlanan Söyleşiden Alıntılar

Söyleşi: Nazlı Şahin

Nazlı Şahin: BDH'nın gelişme sürecini anlatır mısınız?

Mehmet Süleymanoğlu: KSP açısından BDH'nın kuruluş süreci bundan 7 sene önce, KSG'nin yayın hayatına başlamasıyla başladı. Şu iki aşamalıdan geçmiştir:

Birinci aşama anti-emperyalist birleşik cephe siyasetini Kıbrıslı devrimciler arasında yaymak, onlar arasında bu stratejiyi kavramış ve benimsemiş devrimciler oluşturmak aşamasıdır.

İkinci aşama kendi içinde üçe ayrılır.

Bunlardan birincisi, Bu Memleket Bizim Partisi önerimiz dönemidir. Bu dönemde diğer sol partilerimiz saflarında ele alınan stratejik hedef –yani Birleşmiş Milletler çatısı altında, federal ve Avrupa Birliği üyesi Kıbrıs Stratejisi- temelinde çalışma yürüten devrimci unsurlar hedef alınmıştır.

Onlara bu öneri stratejik bir hedef olarak ele alındığında Kıbrıs işçi sınıfını ve devrimcilerini birleştirmenin imkansızlığını, böylece bir burjuva temelde bu işin imkansızlığını göstermek temel alınmıştır. Bu nedenle de tüm sol partilerimize şu öneri getirilmiştir: "geliniz hep birlikte bu önerinizi detaylı bir öneri haline getirelim. Bizi bırakınız, siz ki bu öneri temelinde stratejik bir çalışma yürütüyorsunuz, siz bir araya geliniz ve bu önerinizi somut, detaylı bir şekle sokunuz. Biz sizleri destekleyeceğiz. Bu ortak öneriyi Kıbrıs halkına sunalım, seçimleri kazanarak hep birlikte hayata geçirelim."

Bunlardan ikincisi, son görüşmelerin başlaması ve Annan Planı'nın ortaya çıkması dönemidir.

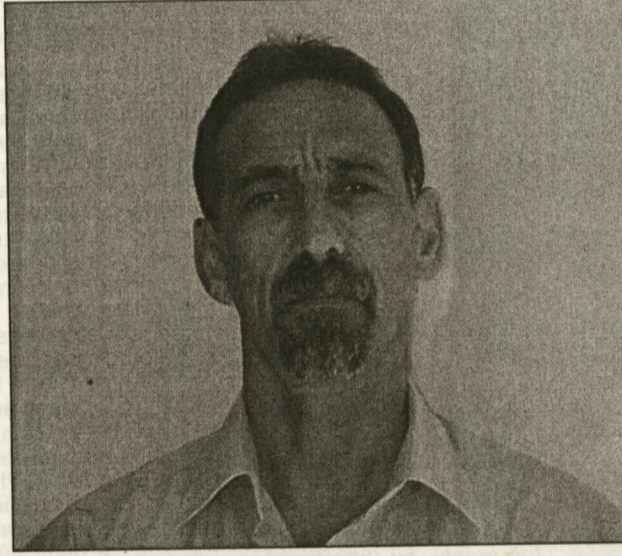
Bu dönemde yukarıdaki önerimizi dikkate almayan, MBMP'nu partileştirmeyen, dolayısı ile kitlelerin önüne düşüp onları belirli bir plan etrafında, burjuva-emperyalist de olsa belirli bir plan etrafında, o planı elde etmek için örgütlemeyen sol partilerimizin her zamanki yaptıkları gibi görüşmelerin anlaşma ile sonuçlanacağı fikrini işledikleri, bizim ise, bu kitlesel histerinin kaçınılmaz sonucu olarak kendi saflarımıza kadar işleyen bu etkilenmeye karşı, ve somut ilişkileri değerlendirerek, anlaşmanın olmayacağını, burjuvaların Kıbrıs Sorunu'nu kendi burjuva temellerinde bile çözmeyeceğini ısrarla savunmamız dönemidir.

Bunlardan üçüncüsü, içinde bulunduğumuz aşamadır.

Lahey'de anlaşmanın imkansızlaşması, 'şöyle bir denenen' kitlelerin referandum çabasının engellenmesi sonrasında Aralık 2003 seçimlerinin referanduma dönüştürülmesi sloganı etrafında tüm çözüm taraftarı güçlerin birleştirilerek, halkın desteği üzerinden hareket ederek, bu destekten aldığı güçle anlaşmayı yapacak bir iktidarın seçimleri kazanarak elde edilmesi dönemidir.

İşte BDH bu dönemde, bu siyaset etrafında kenetlenmiş olan, 26 Aralık 2002 büyük mitinginde 80 bin vatandaşın isteğine ve onlara verilen söze uygun davranan KSP'de dahil partiler, sendikalar, ve kitle örgütlerimiz tarafından kurulmuştur.

N.Ş.: Cumhuriyetçi Türk Partisi (CTP) de sizinle aynı şeyleri isteyerek seçimlere girdiğini söylüyor. Neden bir-

likte hareket etmeniz mümkün olmadı?

M.S.: Birleşmiş Milletler çatısı altında, federal ve Avrupa Birliği üyesi Kıbrıs önerisi stratejik bir hedef olarak ele alındığında, geçtim tüm Kıbrıs halkının partileri ve örgütlerinden, Kuzey Kıbrıs halkının partileri ve örgütlerini bile birleştirmek imkansızdır. Çok denedik, çok çabaladık, çok tavizler verdik. Herşeyi kabullendik. Yinede birleştiremedik. Bu stratejinin burjuva-emperyalist temelleri birliği imkansızlaştırmaktadır. Bu temel, burjuva kuyrukçuluğuna, burjuva çıkarlar temelinde bölünmelere yol açmaktadır.

Geçtim burjuva-emperyalist şartların yok edilmesinden, burjuva reformların bile ancak ve ancak birleşik halk güçlerinin halkın desteğini elde etmesi, halkın karşılarına dikilen gerici burjuva güçlere karşı birleşerek mücadele etmeye kararlı pozisyonlara getirilmesi, örgütlenmesi sayesinde elde edilebileceği fikri zafer kazanmazsa, buna karşı çıkan, birliği bölen, halkın kararlı bir şekilde gerici burjuva güçlere karşı kendi talepleri için iş başı yapmasını, temsilcilerini seçmesini, seçimleri gerici güçler bir yanda, çözüm ve barış güçleri öbür yanda tam bir kuvvet gösterisine, tam bir kararlılık ve bilinçli çabaya dönüştürülmesini, referanduma dönüştürülmesini engelleyen tüm güçler yenilgiye uğratılmazsa, herkesi kapsayan bir birlik mümkün olmayacaktır.

Fakat bu birlik BDH tarafından, BDH'yı iktidara taşımak için kurulması kaçınılmaz olan BDH-Sivil İnisiyatifi tarafından seçim öncesinde kitlelerin örgütlerini kurarak, seçim sırasında tüm çözüm ve barış taraftarı vatandaşların oylarını kazanarak oluşturulabilir ve de oluşturulacaktır.

N.Ş.: Sizce, neden muhalefet bu kadar yükseldi?

M.S.: Muhalefet tüm Kıbrıs'ta değil, sadece Kuzey Kıbrıs'ta yükseldi. Bizce bunun nedenleri şunlardır.

Kuzey Kıbrıs'ta TC destekli ekonominin çökmesi, Kıbrıs Sorunu'nun çözümünü alanında işleri sürüncemede bırakma siyasetinin zorlaşması, bu nedenlerle Türkiye ve Kuzey Kıbrıs'ta bizzat burjuva güçlerin, bizzat kendi elleriyle kitleleri siyasete çekmesi, siyasi olarak bilinçlenmeye ve tavır takınmaya zorla-

ması; ekonomik çöküntü ve siyasi krizin etkisiyle daha düne kadar sessiz kalan kitlelerin aktifleşmesi, aynı nedenlerle daha düne kadar bir türlü birleşmeyen muhalif parti ve örgüt liderlerinin birleşmek zorunda kalmaları, kitleleri birlikte mücadele çekmekten kaçınmamaları. Ve tabii ki tüm muhalefet saflarında bir birliktelik konusunda ısrarlı ve fedakarca çalışan yoldaşlarımızın mevcudiyeti.

İşte Kuzey Kıbrıs'ta muhalefet bu nedenlerle yükselmiştir. Fakat şu anda önemli olan daha yakın geçmişte de olsa, siyasi zaman açısından çok gerilerde kalmış olan muhalefetin yüksek dinamizmi, halkımızın yüksek dinamizmi değildir. Şu anda önemli olan bu dinamizmin durdurulması çabalarıdır.

Muhalefetin iktidarını garanti gören pek çok fırsatçı unsur muhalefet saflarına kendi burjuva ve şahsi çıkarları için, barış ve çözüm için değil de kendi çıkarları için, vekillik koltuğu için sızma çabası içindedir. Vatandaşların da böyle tavırlar içinde olduğunu bildiği bu unsurlar, muhalefet saflarına sızmayı başarırlarsa, tüm muhalefetin anlaşmayı yapma kararlılığı vatandaşlar tarafından sorgulanacak, seçimler öncesi o fırsatçıların seçim kazanmaları için örgütlenme şevkleri, seçimlerde destek sunma şevkleri yerle bir edilecektir. Bu muhalefete karşı kullanılacak en iyi stotükücü taktiğidir. Muhalefet bunun tedbirini almazsa sonumuz hayırlı olmayacaktır.

Fakat muhalefet tecrübeli yoldaşlarla doludur. Hem bölücülerin taktiklerine, hem de sızmalara karşı tedbirlerini alacaklardır. Sorun bireysel çıkar sorunu değil, tüm halkımızın gelecek sorunudur. KSP'ye göre, ya 1 Mayıs 2004'e kadar anlaşma olacak, ya da BDH saflarındaki hiçbir vekil o parlamentoda muhtarlık oynamayacaktır.

N.Ş.: Bu seçimlerin bir referandum niteliğinde olacağını söylemişsiniz.

Kıbrıs Türk toplumunun iradesinin sandığa yansiyebilmesi için, bazı çevreler Türkiye'li nüfusun seçimlere katılmaması gerektiğini söyleyerek Avrupa Konseyi'ne başvuruda bulundular. Siz bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

M.S.: Amerika ve İngiltere el ele vererek Irak'ı işgal etti. BM bugünlerde ne yapıyor? İşgalcilere çık mı diyor? Hayır! Irak'ın işgalcilerin kontrolü altında yeniden inşasına tüm dünya ülkelerini ortak etmek için devlet devlet geziyor. Onları da suç ortağı yapmaya çalışıyor. Bu amaçla, daha geçenlerde Türkiye'yi de ziyaret ettiler! Nerede kaldı uluslararası hukuk, geçtim hukuktan şeref ve haysiyet!

Dünyanın dört tarafı hukuksuzluk ve insanlık düşmanı faaliyetlerle dolmuş taşıyor. Ve tüm büyük güçler bu işlerin başını çekiyor. Küçükler de onların gönüllü maşaları. İngiliz sömürgecileri iyi bilir ateşe kendi elini sokacağına maşa kullanarak ateşle oynamasını!

Filistin'de olanlar da herkesin malumu. Kimin umrunda uluslararası hukuk, BM kararları. Gücün kadar konuşursun bu barbarların dünyasında.

Kürtlerin başına gelenler herkesin malumu. Nerede insanlık?

Kıbrıs'ta uluslararası hukuk sorunlarını KSG geçen 100. sayısında ele aldı. Partimiz bu görüşlerle tam bir uyum içindedir. Bu meyanda, hiçbir Kıbrıslı birey veya örgütün uluslararası hukuk alanını zorlamasına, o alanda çarpıtma ve hukuksuzlukları teşhir etmesine karşı değildir. Ama KSP'nin işleri o alanda kısıtlaması, o alanı yönetmekte olan emperyalistlere dayanarak siyaset yapması imkansızdır. O alanın yanında ve esas olarak Kıbrıs'ın tüm emekçilerine dayanmakta kararlıdır. Esas güç kendi davasına sahip çıkan, örgütlü vatandaşlardadır. Kıbrıs'ın durumunu iyi biliriz biz. Biz işte o şartlarda çalışıyoruz ve de çalışacağız.

Seçimlerle bağıntılı olarak, seçimlerin referanduma dönüştürülmesiyle bağıntılı olarak, uluslararası makamlara baş vuran tüm yoldaşlara başarılar diliyor, onları destekliyoruz. Aynı zamanda CTP'nin son yerel seçimlerde oluşmuş seçmen listesini yeni vatandaşlıklarla bozma çabasına karşı yerel mahkemelerde sürdürdüğü mücadeleyi destekliyoruz. Ve tabii ki BDH'nın tutarlı bir parçası olarak uluslararası kurumların Kuzey Kıbrıs'taki seçimlerde aktif rol alması teledinin de kesinlikle destekçisiyiz. Gelen Türk giden Türk mantığıyla kendi vatandaşlarına karşı, bizlere karşı saygısız olan siyasetçilere karşı uluslararası arenadan destek aramak kadar normal bir tavır göremiyoruz. Vatandaşına saygı duymayana saygı duymazlar!

N.Ş.: Türkiye kamuoyuna, barış ve demokrasi güçlerine bir mesajınız var mı?

18 Aralık seçimleri sadece Kuzey Kıbrıs halkını ilgilendirmemektedir. Türkiye işçi sınıfını, Türkiye halkını ve ezilen haklarını da ilgilendirmektedir. Nasıl ki TC yöneticileri Kuzey Kıbrıs'ta aktifler, bu seçimler konusunda aktif ve taraftarlar, Türkiye'nin cefakar ve fedakar işçi, emekçi ve yurtsever entellektüelleri de bu seçimlerde aktif ve taraf olmalıdırlar. Hangi partilerin siyasetlerini destekliyorlar, kimden yanadırlar, Partimize ve BDH'ya karşı tavırları nedir? Artık bu konularda tavırsız kalamazlar. Tavırsızlık hem bize hem de kendi davalarına karşı ihanet duruşu olacaktır. Tavır takının, Kıbrıs'ta seçimlerde aktif olarak yardımımıza gelin. KSP ve BDH'nın zaferini garanti altına almada yardımcı olun. Özal bir koyup on almanın lafını etmeyi çok severdi. O bir koydu, Türkiye burjuvazisi yarım aldı, ama Türkiye halkı on kazık yedi. Şimdi sizler ve tüm yurtseverler Kıbrıs'ta bir koyun, Türkiye halkı on alacaktır! Bunu göremeyen Türkiye'li barış ve demokrasi taraftarı da hiçbir işe yaramaz dangalağın tekidir!

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk